



BIULETYN

Akademii Obrony Narodowej

ISSN 1642-0128 Dwumiesięcznik styczeń-luty Nr 1/2001 Gratis



Nowe czasopismo!

OD REDAKCJI

Państwu Czytelnicy!

Oddajemy do Waszych rąk pierwszy numer Biuletynu Akademii Obrony Narodowej. Nasze czasopismo zrodziło się przede wszystkim z wyrażanej przez środowisko uczelniane (co znalazło potwierdzenie w sondażu, o którego wynikach piszemy w dalszej części numeru) potrzeby dopełnienia obecnego, służbowego obiegu informacji, który aczkolwiek sprawdza się w Akademii jako instytucji wojskowej, nie zapewnia jednak właściwego komunikowania, gdy chodzi o jej funkcjonowanie jako wyższego zakładu naukowego z całym, właściwym uczelni bogactwem problemów i zadań.

Chcielibyśmy, by Biuletyn, docierając do jak największej liczby członków naszej uczelnianej społeczności, przynosił informacje o wszystkim co najważniejsze dla teraźniejszości i przyszłości Akademii. By donosząc o tym, czym w obecnym okresie zajmują się poszczególne osoby i zespoły, co stanowi ich główne osiągnięcia, co zaś jest źródłem trudności i niepowodzeń, Biuletyn mógł przyczynić się tym samym do zacieśniania więzi środowiskowych, do rozwijania poczucia wewnątrzuczelnianej solidarności i współodpowiedzialności za wyniki osiągnięte przez całą uczelnię.

Pragniemy wreszcie, by nasze czasopismo, informując o różnych aspektach misji spełnianej przez Akademię, przyczyniło się do kształtowania jej pozytywnego wizerunku na zewnątrz, by stanowiło swoistą wizytówkę, użyteczną w wielostronnych kontaktach uczelni, w tym także z naszymi partnerami za granicą.

Bieżący, pierwszy numer Biuletynu jest niewątpliwie wyjątkowy. I to nie tylko dlatego, że inauguruje działalność czasopisma, ale przede wszystkim z uwagi na czas, w którym się ukazuje. Jest to bowiem okres bezpośrednio następujący po obchodach 10-lecia Akademii, których kulminacyjnym punktem było nadanie naszej uczelni sztandaru. Zrozumiałe więc, że sporo miejsca w pierwszym numerze poświęciliśmy przypomnieniu tych, historycznych już dla Akademii wydarzeń.

Staraliśmy się też – tu ukłon w stronę Wydziału Wydawniczego – by ten, w pewnym sensie uroczysty charakter pierwszego numeru znalazł stosowny wyraz w jego szacie graficznej. Jak dalece się to udało, pozostawiamy ocenie Państwa – naszych Czytelników.

Pozostałe materiały prezentowane w tym numerze obejmują najważniejsze wydarzenia z życia i działalności Akademii w pierwszych dwóch miesiącach bieżącego roku.

Część publicystyczna numeru, w tym także wywiad z komendantem rektorem uczelni dotyczy kwestii najbardziej dla Akademii aktualnej, a mianowicie czekającej nas w najbliższym czasie restrukturyzacji.

W części „historycznej” publikujemy artykuł profesora Andrzeja Ajnenkiela przypominający dzieje Szkoły Rycerskiej – pierwszej polskiej uczelni wojskowej, do której tradycji nawiązuje nasza Akademia. Decyzją komendanta naszej uczelni Biuletyn będzie dwumiesięcznikiem, rozprowadzanym bezpłatnie wśród kadry, pracowników i studentów Akademii. Część nakładu czasopisma trafi też poza uczelnię – do osób i instytucji z nią współpracujących.

Kończąc, pragniemy zwrócić się do Państwa o pomoc i współpracę w redagowaniu Biuletynu, tylko bowiem w ten sposób będziemy mogli wydawać czasopismo w swej treści i formie zgodnie z oczekiwaniami Państwa – naszych Czytelników.

Redaktor naczelny

płk Czesław Szafran

Biuletyn Akademii Obrony Narodowej

Redaktor naczelny: **płk mgr Czesław Szafran**, tel. 681-35-16, sekretarz redakcji: **Ewa Kostka**, tel./fax 681-40-32,
redaktorzy: **mgr Anna Doraczyńska**, tel. 681-46-64, **Barbara Lisowska**, tel. 681-40-19, stała współpraca: **kpt. dypl. mgr inż. Dariusz Kryszk**,
projekt graficzny: **mjr mgr Marek Jarzabek**, **Genowefa Majchrowska**, opracowanie graficzne, skład i łamanie: **Dariusz Łysio**,
fotografie: **Irena Koziarek**, **st. chor. sztab. Zdzisław Rutkowski**, korekta, naświetlanie i druk: Wydział Wydawniczy AON. Zam. 339/WW
Adres redakcji: Akademia Obrony Narodowej 00-910 Warszawa 72-Rembertów, al. gen. A. Chruściela 103, bl. 25
Wydawca: Akademia Obrony Narodowej

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i adiustacji nadesłanych tekstów. Materiałów nie zamówionych nie zwracamy.

Na okładce: minister obrony narodowej Bronisław Komorowski i gen. dyw. Bolesław Balcerowicz przed rozpoczęciem uroczystości wręczenia sztandaru

W NUMERZE...

Sztandar dla Akademii 4



Dziesięciolecie uczelni 10



Będą zmiany,
rozmowa z komendantem AON 16



Restrukturyzacja
szkolnictwa wojskowego 20



Nasze tradycje – Szkoła Rycerska 23

Wydarzenia 26



Z życia uczelni 34



Na półce z książkami 40

SZTANDAR DLA AKADEMII

Uroczystość wręczenia sztandaru, stanowiąca kulminacyjny punkt obchodów 10-lecia Akademii Obrony Narodowej, odbyła się 11 października 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski, na wniosek ministra obrony narodowej, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 19 lutego 1993 r. o znakach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, nadał Akademii Obrony Narodowej sztandar.

Pod aktem ufundowania sztandaru podpisali się przedstawiciele społeczności Warszawy, byli żołnierze zawodowi, kombatan ci oraz sympatycy uczelni.

Podczas uroczystości gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław Balcerowicz, w imieniu całej społeczności akademickiej, wręczył honorowym gościom repliki sztandaru z odznaką pamiątkową Akademii. Pamiątki otrzymali:

- Aleksander Kwaśniewski – prezydent RP (odznakę odebrała pani minister Jolanta Szymanek-Deresz);
- Bronisław Komorowski – minister obrony narodowej;
- gen. broni Czesław Piątas – szef Sztabu Generalnego WP;
- Dariusz Krajowski – wicewojewoda mazowiecki;
- Krzysztof Osiński – burmistrz gminy Warszawa-Rembertów;
- ks. prałat płk Jerzy Syryjczyk – wikariusz generalny Ordynariatu Polowego WP;
- pani Danuta Marciniak i gen. broni w st. sp. prof. dr inż. Tadeusz Jemiolo – rodzice chrzestni sztandaru;
- dr Czesław Ochenduska – przewodniczący Społecznego Komitetu Ufundowania Sztandaru;
- pani Teresa Drozd-Kuropieska – wdowa po gen. broni Józefie Kuropiesce, byłym komendancie ASG WP.



Pani minister Jolanta Szymanek-Deresz wręcza sztandar komendantowi AON gen. dyw. Bolesławowi Balcerowiczowi. Na drugim planie pani Danuta Marciniak i gen. broni Tadeusz Jemiolo – rodzice chrzestni sztandaru



Aleksander Krawczyński
Aleksander Krawczyński

Президент
Российской Федерации

Das entspricht also
unserer üblichen Vorgehensweise, indem wir
Axiome und Theoreme beweisen.

Polacy zawsze walcyli przeciwko napadom i okupacji, ale także za sprawą własnych, pozornie słusznych celów oraz hasła i gwałtownego zaborstwa. Historia ta, podobnie



Wystąpienie ministra obrony narodowej Bronisława Komorowskiego

Panie Prezydencie! Wasza Magnificencjo! Panie, Panowie! Szanowni Państwo!

Spotykamy się dzisiaj w murach tej szacownej uczelni z dwóch niezwykle ważnych powodów: inauguracji kolejnego roku akademickiego oraz wręczenia sztandaru Akademii Obrony Narodowej.

Sztandar to symbol sławy wojennej i tradycji, to symbol wierności, honoru i mięstwa. Obowiązkiem żołnierza jest bronić i strzec sztandaru. Przywilej posiadania sztandaru mają wyłącznie jednostki liniowe, zdolne do prowadzenia walki zbrojnej oraz uczelnie wojskowe. Dziś tego przywileju – honoru posiadania sztandaru wojskowego dostąpiła jedna z najbardziej zasłużonych uczelni wojskowych w naszym kraju – Akademia Obrony Narodowej. To ważne wyróżnienie, potwierdzające rangę i znaczenie Waszej Alma Mater.

Szanowni Państwo, dzisiejszy dzień jest szczególnie uroczysty – inaugurujemy wszak rok akademicki przełomu stuleci i tysiącleci. To dobra chwila dla podsumowań i refleksji, ale także do kreślenia śmiałych planów na przyszłość.

Akademia Obrony Narodowej, posiadająca – jak przypomnieli Jego Magnificencji Rektor – bogatą tradycję, wywodzącą od Szkoły Rycerskiej, jest uczelnią liczącą się nie tylko w środowisku wojskowym, ale także w sferach krajowej i międzynarodowej. AON jest organizatorem wielu spotkań i konferencji, inicjatorem i uczestnikiem licznych kontaktów z polskimi oraz zagranicznymi ośrodkami i środowiskami naukowymi. To między innymi aktywności Akademii zawdzięczamy szybkie postępy w integracji naszych sił zbrojnych ze strukturami Sojuszu Północnoatlantyckiego oraz sprawne przenoszenie nатовских procedur i standardów do procesu dowodzenia i szkolenia Wojska Polskiego.

Szanowni Państwo, Akademia Obrony Narodowej ma znakomitą tradycję i doskonałe perspektywy na przyszłość. Jego Magnificencji Rektor wspomnieli o wyzwaniach, które nimie dziś stajemy, o potrzebie poszerzenia oferty badawczej i edukacyjnej, dalszego otwierania się na środowisko cywilne. Chciałbym przypomnieć to, o czym mówiłem w lipcu tego roku, kiedy wspólnie świętowaliśmy zakończenie roku akademickiego – obecnie jednym z najważniejszych zadań uczelni jest sprośnięcie wymogom, stawianym wojskowej akademii, odgrywającej znaczącą rolę w systemie szkolnictwa państwa – członka Sojuszu Północnoatlantyckiego.

Pamiętajmy jednak, że Akademia Obrony Narodowej wpisuje się nie tylko w ogólny system polskiego szkolnictwa, ale również jest nierozdzielnie związana ze strukturą sił zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – o czym tak wyraźnie przypomnieli nam dzisiejsza uroczystość wręczenia sztandaru. Tak więc decyzja o redukcji armii do poziomu 150 tys. żołnierzy będzie miała znaczenie także dla szkolnictwa wojskowego, a więc również Akademii.

Obecnie jesteśmy w przededniu zasadniczych reform w systemie szkolnictwa wojskowego, które w niedalekiej przyszłości zawocować winny koncentracja rozproszonych (i przestarzałych) rzeczywistych potrzeb) potencjału dydaktycznego – między innymi poprzez zmniejszenie liczby uczelni wojskowych.

Celem reformy jest również wkomponowanie wyższego szkolnictwa wojskowego w narodowy system edukacji – dzięki czemu dyplom absolwentów naszych uczelni honorowane będą na równi z dyplomami uczelni cywilnych. Dalekosiężne plany przewidują również przekształcenie niektórych resortowych uczelni w placówki cywilno – wojskowe, a nawet cywilne, z których resort obrony narodowej będzie pozyskiwał absolwentów potrzebnych specjalności – na zasadzie kontraktu z uczelnią bądź udzielania stypendiów studentom. Planujemy również pozyskiwanie większej liczby absolwentów uczelni cywilnych do służby kontraktowej na stanowiskach oficerów młodszych.

Pragnę podkreślić, że wszystkie te działania wychodzą naprzeciw potrzebom naszych sił zbrojnych w ich nowym, projektowanym kształcie oraz uwzględniają standardy edukacyjne Unii Europejskiej i nатовские zasady kształcenia, a także założenia wdrażanej właśnie reformy polskiego systemu oświaty.

Szanowni Państwo, kończąc swoje wystąpienie chciałbym raz jeszcze podziękować za zaproszenie do udziału w dzisiejszych uroczystościach. Pragnę życzyć wszystkim Państwa – Jego Magnificencji Rektorowi, Senatowi, wyświątlenym radom naukowym, nauczycielom i studentom, żołnierzom i pracownikom uczelni – aby ten, przełomowy pod wieloma względami, rok akademicki przyniósł wiele sukcesów naukowych i dydaktycznych.



Przemawia minister obrony narodowej
Bronisław Komorowski



Msza w kościele garnizonowym



Koktajl po oficjalnej części uroczystości.
Od lewej: gen. dyw. B. Balcerowicz, gen. broni J. Gotowata,
min. J. Szymanek-Deresz,
ptk J. Szymczyk, min. M. Dukaczewski

Wydział Inżynierski Akademii Chłopskiej Narodowej
gen. dyw. prof. dr. hab. Bohdan Balcerek

Pauli Halmos, Marvin Haiman

Tędy spiesz się, wstydziła. Kłopoty z chodzeniem, kłopoty z mówieniem, kłopoty z widzeniem, kłopoty z pamięcią, kłopoty z wszystkim.

Terdapat tujuh Masei dalam naskah, yakni: Masei 1, 2, 3, 4, 5, 6, dan 7. Masei 1, 2, 3, 4, 5, 6, dan 7 adalah Masei yang paling banyak ditemukan dalam naskah-naskah tersebut. Masei 1, 2, 3, 4, 5, 6, dan 7 adalah Masei yang paling banyak ditemukan dalam naskah-naskah tersebut.

¹ In some previous studies¹⁰ in Azerbaijan the data show that the majority of the respondents are male, and the majority of the respondents are in the age group of 18-30 years.

[illegible]

¹ Tu drugie „skladownia” nie wyłożyła się zaleceń lekarzy, promieniologów, wybitnych naukowców na krótko przed wojną: prowadzić, prowadzić (tworząc osłonę) w sągubie na jej marginesach i między nich waleć. Istotną przeszkodą w jej kształceniu wywarła niekorzystna sytuacja wybitna, istniejąca niekorzystnie i groźna, niekorzystna. Była to mowa i gen. Tadeusza Kozłowskiego, gen. Stefana Mazura, a w szczególności jej intensywnie władze polityczne i gen. Charles de Gaulle.

Opisana działalność stanowi i jej planunki programu realizacji: wojewódzki, a próby kontynuacji na Zjednoczone na terenie na polski, tak jak i możliwości karbowo-impulsowego rozwoju.

Na jej ujęciu) Akademii Nauk Górnictwa odnosi się tylko do istnienia i rozwoju dla podnoszenia poziomu. W tym zakresie należy być do polskiego wojna przystąpił również polska - także, jak i jej efekty, porówna. Ma gość wyprzedzić ich wszystkich, więc wspomniany jest między innymi Józef Skłodowska, naukowa Maria Potrzebna, naukowa Nela Szewczyk.

Министрство культуры и спорта Республики Казахстан ставит на рассмотрение и утверждение Комитета, находящегося в стадии.

(Jana druzjinstvo spoznavanja metode mydl w skladni na recepty porok gronijal kol
boviam pod kamio: polidoloznych, i prvo sily idetaly kol uvideloznych, w skladennoj Muratze shod
dat radikalnoji popyry na shlytshy interes, jak Vb. d. izm. i. stat. A. Muratze, D. Enastovoe V.
Culovay, w takto interes polozhik: 1. Siskunskoj, 2. Muratze iznych.

[illegible]

test to indicate which. The weight gained is not very small, and is just what we should expect to find, the amount of blood which is absorbed by the lungs, and is not lost in the process of respiration.

[illegible]

¹ www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0950080405000391

Pracowni in dierwipitwilogich, zroditi nasu pichniti i wywiediti. Na osniti nasaz nas chowiti siy izuchimnygowani, izwaga jukichimni wytworwiti w spichimwiti, wywiedimni izwaga dierwipiti nasuchimnygowani, a prachiti wrywiti prachiti w pichimni – nasuwa nasuwa wywiediti. (Dierwipiti?)

Ujęcie skrajne wojennego przemian Polska w nową epokę gospodarczą stała się sprzeciwem państwa socjalistycznego, ale sprzeciwem poza granicami. Z wojny, która ogłosiła o zakończeniu Unii Europejskiej, wyłoniła była do neutralnych jej działań, odpowiednio do nich dyktowała, wojennymi, wojennymi i wojennymi.

[illegible]

*Gen. Balcerowicz dokonuje okolicznościowego wpisu
do księgi pamiątkowej*



Na mównicy gen. Balcerowicz

Zamiana istniejącej koncepcji dokonała „genialnego skoku” stano teori strategii, która sprzyjała, natychmiast, a następnie podjęła pracę nad nową, adekwatną do nowej sytuacji doktryną oraz strategią (Skoczko).

Z dumą i satysfakcją możemy dziś stwierdzić, że środowisko Akademii w procesie kreowania nowej strategii (dotyczy to przekształcania systemu otwartego, reformowania współzależnej roli znaczących Ośrodków i ich oddziaływań) kreowało z niej wychodził przede wszystkim Uniwersytet.

Był to pracownik, ale i burzliwy okres naszej historii.

©2006 West Academic Publishing

jest instytucją powszechnie znaną i szanowaną. Zajmują wysoką pozycję w świecie nauki polskiej; stawiana jest im liczna rola w oświacie społecznej; o bezpartyzantowości - prawie uniwersalnej zasady, rzadko spotykanej wśród wyjątkowo nielicznych w systemie edukacji naukowych, w Królestwie Polskim, systemie oświaty naszego państwa. Według powszechnej opinii jest to właśnie przeprowadzenie planu dydaktyczno-naukowego.

Z porzecznej satysfakcji odwoławcy ten wniosek, tak, że AGP jest traktowana jako wieża, który partner wśród akademii oraz placówek naukowo-badawczych NATO. (Rozliczne związki z nimi budowane były, zostały od początku do dzisiejszości).

Urosalpinx maculata, *artefacta*, *undulata* e *viridis* Linnaeus e *lucorum* Linnaeus

Razem i poręczy składom! są święte. Nie oznacza to jednak, że do ich zachowania w przyszłości wystarczy pusta deklaracja. Dostępnego bowiem dziś, w przeddzień XXI wieku, wiele nowych wyzwań, dla człowieka kieram trzeba będzie (niezależnie od sytuacji) poszukiwać: wyz. przyrody, nauki...

Budowany model – z wyprzedzeniem – uwzględnił wpływ zmieniającego tempa przemian cywilizacyjnych, polegających ze sobą zmiany sposobów prowadzenia wojen, rozstrzygnięcia kryzysów, globalne przesłania końcowe i jakościowe w sferach zbrodni, trade-off między dobrem i złości, oraz miarę walki w systemie, rozwoju cywilizacyjnego.

Prospektywy uczenia rysują się obiecujące, kładąc wprost znów na jej intensyfikację nacisk – głównie poprzez dalsze oszczędzanie na kosztach życia cywilnego, przez zmniejszenie sfery budżetowej i edukacyjnej.

Supervisory Feedback

Doświadczenia warszawski (szubienica) lenona utwór jeden z wieloletni literat, wielki dorobek – jeden z bogatą przeszłości i wielki obciążający przyszłości. Fundator utworu widać jest w głębię wspaniałości. Nazwa może i nazwy innej na zawsze jest w umieszczone w swoich krajach.

Standard zadany nam przez prezydenta Rzeczypospolitej, wieloletnika sil obywateli to naszyt.

I jak już w poprzednim rozdziale – sztandar w polskiej tradycji wojennej stanowił jej najważniejszym elementem, jest dla żołnierzy prawdziwą świętą, albowiem symboliką. To nie tylko znak rozpoznawczy. Nie tylko symbol zwycięstwa, odwagi, tradycji, ale także honoru, miłości i wierności Ojczyźnie.

Artemia periss, 20 cala naree irodowisko, cala spolecznosci Akademii, uczyli wazynia, by niczego z
nie dostalosci nie uwazali.

OPIS PŁATA SZTANDARU AKADEMII OBRONY NARODOWEJ

Płatem sztandaru jest tkanina biała w kształcie kwadratu, po której obu stronach znajduje się krzyż kawalerski wykonany z tkaniny czerwonej. Barwy sztandaru są białe i czerwone, ustalone dla barw Rzeczypospolitej Polskiej. Jeden bok sztandaru wszyty jest w białą skórę przymocowaną do drzewca 7 gwoździami z białego metalu po każdej stronie płata (drzewca). Na drzewcu umieszczonych jest 6 gwoździ pamiątkowych. Boki sztandaru, z wyjątkiem boku przywiedzionego do drzewca, są obszyte frędzlą złotą.

Na stronie głównej płata, pośrodku krzyża kawalerskiego w czerwonym kręgu, znajdują się dwie gałązki wawrzynu ułożone w kształcie wieńca otwartego w górnej części, haftowane złotym szychem. Pośrodku wieńca jest umieszczony wizerunek orła białego ustalony ustawą z dnia 9 lutego 1990 r. o zmianie przepisów o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej (DzU nr 10, poz. 60) – z głową zwróconą do drzewca haftowany srebrnym szychem, korona, dziób i szpony orła są haftowane złotym szychem.



Pomiędzy ramionami krzyża kawalerskiego w rogach płata są umieszczone wieńce wawrzynu, a w nich haftowany złotym szychem skrót nazwy Akademii Obrony Narodowej „AON”.

Na stronie odwrotnej płata pośrodku krzyża kawalerskiego znajduje się wieniec, taki jak na stronie głównej, w środku którego jest umieszczony w trzech wierszach napis „BÓG HONOR OJCZYZNA”, haftowany złotym szychem. Pomiędzy ramionami krzyża, w rogach płata, są umieszczone wieńce wawrzynu, takie jak na stronie głównej, a w ich polach (licząc od dołu płata w prawo i dalej w górę): odznaka absolwenta Wyższej Szkoły Wojennej, herb gminy Warszawa-Rembertów, odznaka absolwenta Akade-



mii Obrony Narodowej, odznaka absolwenta Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

W lewym dolnym rogu sztandaru, na białej tkaninie, umieszczone są dwie gałązki wawrzynu, ułożone w kształcie wieńca otwartego w górnej części, haftowane złotym szychem. Pośrodku wieńca umieszczono odznakę absolwenta Wyższej Szkoły Wojennej. W centralnej części odznaki na tle wieńca haftowanego brązowym szychem złożonego z gałązki wawrzynu połączonej z gałązką dębową znajduje się haftowany brązowym szychem wizerunek orła w koronie z rozwartymi skrzydłami. U podstawy orła znajdują się haftowane złotym szychem stylizowane litery „SG” oznaczające Sztab Generalny WP.



W prawym dolnym rogu sztandaru na białej tkaninie umieszczone są dwie gałązki wawrzynu ułożone w kształcie wieńca otwartego w górnej części, haftowane złotym szychem. W centralnej części wieńca znajduje się herb gminy Warszawa-Rembertów. Na hafto-



wanym czerwoną nicią polu tarczowym umieszczony jest haftowany żółtą nicią pas, na którym znajduje się wizerunek miecza, haftowany złotym szychem, skierowanego ostrzem w prawo. W lewej dolnej części pola tarczowego znajdują się dwa połączone z sobą pod kątem prostym liście dębu haftowane zieloną nicią. Pole tarczowe zwieńczone jest stylizowaną literą „W” haftowaną srebrnym szychem, na szczycie której znajduje się krzyż haftowany złotym szychem. W prawym górnym rogu sztandaru na białej tkaninie umieszczone są dwie gałązki wawrzynu, ułożone w kształcie wieńca otwartego w górnej części, haftowane złotym szychem. Wewnątrz wieńca znajduje się odznaka absolwenta Akademii Obrony Narodowej.

W centralnej części odznaki na tle wieńca haftowanego srebrnym szychem złożonego z gałązki dębu połączonej z gałązką wawrzynu znajduje się haftowany srebrnym szychem wizerunek orła, w koronie haftowanej złotym szychem, z rozwartymi skrzydłami. U podstawy orła znajdują się haftowane złotym szychem stylizowane litery „AON” oznaczające Akademię Obrony Narodowej.



W lewym górnym rogu sztandaru na białej tkaninie umieszczone są dwie gałązki wawrzynu, ułożone w kształcie wieńca otwartego w górnej części, haftowane złotym szychem. Wewnątrz wieńca znajduje się odznaka absolwenta Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

Odznaka ma kształt rombu, którego wnętrze wyszyte jest białą nicią, krawędź zaś obszyta jest srebrnym szychem. W centralnej części odznaki znajduje się pole tarczowe wyszyte czerwoną nicią, na którym umieszczony jest wizerunek orła białego z rozpostartymi skrzydłami – obowiązujący do chwili zmiany ustawą z dnia 9 lutego 1990 r. Pod polem tarczowym znajduje się wyszyta srebrnym szychem wstęga, na której umieszczono haftowane czarną nicią litery „ASG”, oznaczające Akademię Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Centrum odznaki obszyte jest srebrnym szychem w kształcie rombu, w taki sposób, iż pomiędzy obszyciem zewnętrznym i wewnętrznym odznaki pozostawione jest pole, które wyszyte jest białą nicią.



NOMINACJE PROFESORSKIE

W ubiegłym roku czterem związanym z naszą uczelnią pracownikom naukowo-dydaktycznym prezydent RP nadał tytuł profesora nauk wojskowych. A oto sylwetki nowo mianowanych profesorów:



Plk w st. sp. prof. dr hab. **Julian Babula** (ur. 1936), redaktor „Myśli Wojskowej” i „Biuletynu Informacyjnego Sztabu Generalnego WP”.

Absolwent Oficerskiej Szkoły Wojsk Pancernych (1957) i Akademii Sztabu Generalnego WP (1969). Doktor (1981), dr hab. (1988).

W latach 1957 – 1995, z przerwą na studia w ASG, na stanowiskach dowódczych i sztabowych, m. in. dowódca pułku czołgów, szef wydziału operacyjnego dywizji, szef oddziału i zastępca szefa zarządu w Sztabie Generalnym. W latach 1987 – 1989 uczestnik prac Polskiej Akademii Nauk (Komitet Nauk Organizacji i Zarządzania) oraz prac zespołu doradców Sejmowej Komisji Obrony Narodowej (1990 – 1994). Od 1995 r. w stanie spoczynku – redaktor „Myśli Wojskowej” i „Biuletynu Informacyjnego SG”.

Autor 66 oryginalnych prac badawczych, 4 książek (w tym m.in. „Wojsko Polskie 1945 – 1989. Próba analizy operacyjnej”) i przeszło 80 artykułów w czasopismach wojskowych. Członek Rady Wydziału Strategiczno-Obronnego AON. Wypromował 2 doktorów.

Plk prof. dr hab. **Leopold Ciborowski** (ur. 1944), szef Katedry Rozpoznania i Armii Obcych AON. Absolwent Oficerskiej Szkoły Łączności w Zegrzu (1966) i Akademii Sztabu Generalnego WP (1975). Doktor (1985), dr hab. (1990). Służba na różnych stanowiskach w wojsku (od dowódcy plutonu po szefa oddziału w Sztabie Generalnym WP).

Od 1987 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w ASG, a następnie Akademii Obrony Narodowej, kolejno adiunkt, docent, profesor nadzwyczajny – zastępca kierownika i kierownik katedry.



Nowo mianowani profesorowie w pałacu prezydenckim

Badacz problematyki rozpoznania, walki elektronicznej i wojny informacyjnej. Opublikował ponad 130 prac naukowych – monografii, podręczników, prac studyjnych i artykułów naukowych, z których część rozpowszechniona została również za granicą. Wypromował 6 doktorów.

Plk prof. dr hab. inż. **Czesław Flanek** (ur. 1941), do połowy stycznia 2001r. szef Centrum Informatyki AON.

Absolwent Wydziału Cybernetyki WAT (1971). Doktor (1977), dr hab. (1991). Od 1970 r. pracownik naukowo-dydaktyczny, początkowo w Akademii Sztabu Generalnego WP (adiunkt i kierownik zakładu w Instytucie Dowodzenia), a następnie w Wojskowym Instytucie Informatyki (kierow-



nik zakładu). Po utworzeniu Akademii Obrony Narodowej docent w Katedrze Taktyki Wojsk OPL, później zastępca szefa i szef (od 1996 r.) Centrum Informatyki. Autor i współautor kilku książek, kilkudziesięciu prac naukowo-badawczych (w tym trzech finansowanych w ramach tzw. grantów), główny projektant kilkunastu dużych systemów informatycznych. Wypromował 5 doktorów.

Plk prof. dr hab. **Michał Huzarski** (ur. 1942), kierownik Katedry Taktyki Ogólnej AON.



Absolwent Oficerskiej Szkoły Wojsk Zmechanizowanych we Wrocławiu (1964), Akademii Sztabu Generalnego WP (1971) i Podyplomowego Studium Pedagogiki (1978). Doktor (1986), dr hab. nauk wojskowych (1993), profesor nadzwyczajny AON, członek Rady WWL. W jednostkach liniowych m.in. dowódca batalionu piechoty (1968) i zastępca dowódcy pułku (1972 – 1974). Od 1974 r. wykładowca ASG (czterokrotnie wyróżniany tytułem „Wzorowy nauczyciel akademicki”) i kolejno: st. wykładowca, adiunkt, kierownik zakładu, zastępca kierownika i kierownik katedry.

Organizator i uczestnik wielu prac naukowo-badawczych, autor przeszło 60 publikacji z dziedziny taktyki wojsk lądowych (w tym kilku nagrodzonych). Wypromował 5 doktorów.



AWANSE

15 sierpnia, z okazji Dnia Wojska Polskiego, za szczególne osiągnięcia w służbie 34 żołnierzy zawodowych Akademii zostało mianowanych na wyższe stopnie wojskowe.

A oto lista nowo mianowanych:

Pułkownicy

Włodzimierz Wiesław Kupiecki
Stefan Kurinia
Andrzej Lipski
Józef Smoliński
Mariusz Ryszard Wiatr

Podpułkownicy

Andrzej Czupryński
Piotr Jerzy Górny
Jerzy Janusz Kozioł
Mariusz Józef Kubiak
Marian Franciszek Michalec
Ryszard Andrzej Niedźwiecki
Stanisław Smyk

Majorowie

Paweł Robert Górski
Marek Kubiński
Marek Mirosław Sołoducha
Henryk Spustek
Marek Jan Strzoda
Jerzy Stanisław Teska

Porucznicy

Tomasz Ryszard Falecki
Wojciech Nowak
Piotr Marek Przedwojewski

Podporucznicy

Krzysztof Stefan Gogacz

Starsi chorążowie sztabowi

Arkadiusz Tadeusz Strzelczyk

Młodszy chorążowie sztabowi

Piotr Leszek Osiał

Starsi chorążowie

Dariusz Ancerowicz
Robert Mariusz Hoppe
Tomasz Jan Janowski

Chorążowie

Marek Ryszard Drożdżewski

Młodszy chorążowie

Mariusz Brejniak

Sierżanci sztabowi

Zbigniew Łotyszewicz

Starsi sierżanci

Dariusz Mieczysław Goławski

Plutonowi

Mariusz Augustynek
Mirosław Jacenty Jastrząb
Daniel Piotr Walczak

ODZNACZENIA

Postanowieniem prezydenta RP za wybitne zasługi dla umacniania suwerenności i obronności kraju odznaczeni zostali:

Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski

gen. broni Tadeusz Jemiolo

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski

gen. dyw. Bolesław Balcerowicz

gen. bryg. Michał Krauze

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski

płk Stanisław Gębala

pan Wiesław Majewski

płk Jacek Pawłowski

pani Barbara Podwysocka

płk Maciej Ratajczak

płk Jan Szymczyk

płk Stanisław Wieczorkiewicz

płk Wiesław Wróblewski

płk Bogdan Zdrodowski



Złotym Krzyżem Zasługi

ppłk Andrzej Aksamitowski

płk Wojciech Drażczyk

płk Janusz Groskrejce

płk Józef Janczak

płk Marek Kinasiewicz

ppłk Waldemar Marczał

dr Henryk Piskunowicz

ppłk Maciej Szczurowski

ppłk Krzysztof Szela

ppłk Ryszard Szpyra



Srebrnym Krzyżem Zasługi

ppłk Andrzej Grzelka

ppłk Adam Halama

mjr Janusz Kręcikij



Brązowym Krzyżem Zasługi

pani Alina Aponowicz

kpt. Aleksander Boroń

mjr Eugeniusz Cieślak

ppłk Jerzy Cieślak

pani Anna Doraczyńska

ppłk Krzysztof Gąsiorek

pan Grzegorz Kolek

pan Krzysztof Loch

pan Leszek Mazur

kpt. Robert Miszczak

pani Florentyna Morąg



pani Danuta Sarzyńska
pani Danuta Skorys
pani Irena Ścibiorek
ppłk Jarosław Tomaszewski
mjr Krzysztof Wiśniewski

Postanowieniem ministra edukacji narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania odznaczeni zostali:

Medalem Komisji Edukacji Narodowej

płk Wiesław Chrzanowski

płk Leopold Ciborowski

płk Jerzy Filar

płk Józef Gadzała

płk Waldemar Górecki

płk Michał Huzarski

płk Zbigniew Klimkiewicz

płk Hieronim Kornacki

płk Ryszard Kuriata

płk Józef Michniak

płk Tadeusz Panecki

pan Stefan Korycki

prof. Wiesław Majewski

pani Jolanta Olpińska



HONOROWE WYRÓŻNIENIA X-LECIA AON

Podczas posiedzenia senatu, które odbyło się 20 grudnia 2000 r., komendant AON gen. dyw. Bolesław Balcerowicz wręczył szczególnie zasłużonym pracownikom wyróżnienia z okazji jubileuszu 10-lecia Akademii.

Za wybitne zasługi w pomnażaniu dorobku naukowego i dydaktycznego oraz upowszechnianie idei bezpieczeństwa i obronności państwa uhonorowani zostali:

Mieczem Greckim X-lecia AON

gen. broni Tadeusz Jemiolo

gen. broni Jerzy Gotowała

gen. bryg. Michał Krauze

płk Piotr Sienkiewicz

płk Jan Szymczyk

płk Adam Tomaszewski

płk Wojciech Michałak

płk Jacek Pawłowski

prof. Andrzej Ajnenkiel

płk Zenon Stachowiak

płk Ryszard Stępień

płk Czesław Flanek



Medalem X-lecia AON

gen. broni Tadeusz Jemioło
gen. broni Jerzy Gotowała
gen. bryg. Michał Krauze
płk Piotr Sienkiewicz
płk Jan Szymczyk
płk Adam Tomaszewski
płk Bogdan Szulc
płk Zbigniew Ścibiorek
płk Wojciech Michalak
płk Bogdan Zdrodowski
płk Jacek Pawłowski
płk Józef Zubek
prof. Andrzej Ajnenkiel
płk Tadeusz Panecki
płk Zenon Stachowiak
płk Ryszard Stępień
płk Lech Wyszczelski
płk Czesław Flanek



NAGRODY REKTORA DLA AUTORÓW NAJLEPSZYCH PRAC KWALIFIKACYJNYCH

W przeprowadzonym w październiku dorocznym konkursie na najlepsze prace kwalifikacyjne (habilitacyjne, doktorskie, dyplomowe i magisterskie) obronione w roku akademickim 1999/2000 nagrody rektora otrzymali:

Rozprawy habilitacyjne**Nagroda II stopnia:**

- płk Witold Lidwa („Współdziałanie wojsk operacyjnych z siłami obrony terytorialnej w działaniach na obszarze kraju”)
- płk w st. sp. Tadeusz Kmiecik („Polskie lotnictwo wojskowe w latach 1945 – 1962. Organizacja, szkolenie i problemy kadrowe”)

Rozprawy doktorskie**Nagroda I stopnia:**

- mjr Mirosław Marciniak („System kontroli przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej w czasie kryzysu i wojny”), promotor: prof. dr hab. Eugeniusz Zabłocki

Nagroda II stopnia:

- płk Piotr Lemanowicz („Reakcje stresowe w operacjach militarnych wojsk lądowych oraz ich wpływ na zdolność bojową”), promotor: dr hab. Mirosław Dyrda

- mjr Marek Obrusiewicz („Internacjonalizacja stosunków wojskowych w Europie u schyłku XX wieku a kształtowanie się strategii bezpieczeństwa”), promotor: gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław Balcerowicz

Nagroda III stopnia:

- ppłk Antoni Nawrocki („Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych Sił Zbrojnych II RP w latach 1936 – 1939”), promotor: płk dr hab. Henryk Stańczyk
- mjr Leszek Ziółkowski („Dowodzenie artylerią na szczeblach taktycznych”), promotor: płk prof. dr hab. Czesław Jarecki
- kpt. Jarosław Zarzycki („Organizowanie gaszenia pożarów leśnych na terytorium RP”), promotor: płk prof. dr hab. Stanisław Śladkowski

Wyróżnienie:

- mjr nawig. Eugeniusz Cieślak i mjr nawig. Roman Szustek („Lotnictwo wojsk lądowych w działaniach bojowych”), promotor: płk prof. dr hab. Wojciech Michalak
- mjr Mariusz Kubiak („Polskie koncepcje bezpieczeństwa okresu odrodzenia i ich odniesienia do współczesności”), promotor: prof. dr hab. Ryszard Rosa
- mjr Krzysztof Loranty („Środowisko wojskowe jako determinant jakości szkolenia bojowego w oddziałach i związkach taktycznych”), promotor: płk dr hab. Ryszard Stępień
- mjr Maciej Marszałek („Metoda określania możliwości bojowych wojsk obrony powietrznej”), promotor: płk dr hab. inż. Bogdan Zdrodowski
- mjr Marek Strzoda („Zmiany organizacyjno-funkcjonalne stanowiska dowodzenia brygady zmechanizowanej w aspekcie wymagań przyszłego pola walki”), promotor: płk prof. dr hab. Zbigniew Ścibiorek
- kpt. Piotr Rozwadowski („Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przeposobienia Wojskowego w latach 1927 – 1939”), promotor: płk dr hab. Kazimierz Pindel

Najlepsze prace dyplomowe**Nagroda I stopnia:**

- kpt. inż. Adam Stręk („Wielonarodowe siły zbrojne w realizacji zadań pokojowych po konflikcie nad Zatoką Perską”), kierownik pracy: ppłk mgr Stefan Miłosz

Nagroda II stopnia:

- kpt. pil. inż. Piotr Krawczyk („Lotnictwo myśliwskie w walce o przewagę w powietrzu”), kierownik pracy: ppłk dr inż. Zdzisław Maślak

• kpt. Jerzy Słowik („Organizowanie i prowadzenie działań opóźniających przez brygadę zmechanizowaną”), kierownik pracy: płk dr hab. Witold Lidwa

Nagroda III stopnia

• kpt. nawig. inż. Robert Morchala („Taktyczne aspekty zastosowania termowizji w systemach uzbrojenia lotniczego”), kierownik pracy: mjr dypl. nawig. Wiesław Marud

• kpt. Cezary Janowski („Zarządzanie przestrzenią powietrzną w korpusie wojsk lądowych”), kierownik pracy: ppłk dr Andrzej Glen

• kpt. inż. Jarosław Kraszewski („Ogień artylerii w systemie wsparcia bojowego”), kierownik pracy: mjr dypl. Leszek Ziółkowski

Wyróżnienie:

• kpt. mar. pil. inż. Tomasz Pęcherzewski („Zwalczanie okrętów podwodnych przez śmigłowce na akwenach zamkniętych”), kierownik pracy: mjr nawig. dr Roman Szustek

• kpt. Krzysztof Królikowski („Mobilne węzły łączności pola walki na szczeblu taktycznym”), kierownik pracy: ppłk dr inż. Krzysztof Konieczny

• kpt. Robert Kopacki („Organizacja i prowadzenie działań przez brygadę desantowo-szturmową na korzyść korpusu zmechanizowanego wykonującego przeciwwuderzenie”), kierownik pracy: ppłk dr Stanisław Korzeniowski

Autorom i promotorom nagrodzonych i wyróżnionych prac gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w służbie, pracy i działalności badawczej.

Red.

KONKURS „MOJA UCZELNIA” ROZSTRZYGNIĘTY

Konkurs „Moja uczelnia”, będący częścią obchodów 10-lecia AON, miał na celu wyłonienie najlepszych opracowań dotyczących dnia dzisiejszego i tradycji uczelni.

Na wniosek jury, któremu przewodniczył prof. dr hab. Andrzej Ajnenkiel, dyrektor WIH AON, nagrodę komendanta otrzymał płk dypl. w st. sp. Antoni Hruszwicki – za wspomnienia słuchacza ASG w latach 1956 – 1960.

Uroczyste wręczenie nagrody odbyło się 22 grudnia 2000 r. w siedzibie WIH, w obecności jury konkursu i kierownictwa Instytutu. Wręczając

nagrodę, prof. A. Ajnenkiel, w imieniu rektora i własnym, złożył laureatowi serdeczne gratulacje i życzył mu dalszych długich lat aktywnego życia. Wyraził przy tym przekonanie, że będzie on nadal utrzymywał ścisłe związki z uczelnią.

W swobodnej rozmowie, jaka wywiązała się po części oficjalnej spotkaniu, płk Hruszwicki podzielił się refleksjami ze swojej długoletniej służby wojskowej, którą po ukończeniu ASG odbywał w Szefostwie Artylerii WP. Laureat nagrody rektora jest od 10 lat na emeryturze i mieszka w Rembertowie.

W następnych numerach opublikujemy fragmenty nagrodzonych wspomnień. Cała praca zostanie ogłoszona na łamach „Zeszytów Naukowych AON”.

Red.

WCZORAJ, DZIŚ I JUTRO AKADEMII OBRONY NARODOWEJ

Konferencja naukowa na zakończenie obchodów 10-lecia uczelni

Konferencja, zatytułowana „Tradycje Akademii Obrony Narodowej. Od Szkoły Rycerskiej do AON” odbyła się 15 grudnia 2000 r. w sali im. gen. Kuropieski i stanowiła jeden z dwóch, obok wręczenia sztandaru, najważniejszych punktów obchodów jubileuszowych. Poza komendą, kadrą dydaktyczno-naukową i studentami uczestniczyli w niej zaproszeni goście, w tym m.in. przedstawiciel szefa Sztabu Generalnego WP gen. bryg. Gustaw Maj oraz wiceprezes Zarządu Głównego Związku Kombatantów i b. Więźniów Politycznych gen. dyw. Zygmunt Huszcza. Obecni byli przedstawiciele akademii wojskowych i szkół oficerskich, stowarzyszeń i organizacji społecznych i kombatanckich, a także dziennikarze. Szczególne miejsce wśród gości zajmował były komendant Akademii – gen. broni prof. dr inż. Tadeusz Jemioło oraz byli dziekani wydziałów, a także wszyscy ci, którzy służbą, pracą bądź pobieraniem nauki byli związani z uczelnią w różnych okresach jej istnienia.

Słowo wstępne wygłosił rektor AON gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław Balcerowicz, który podkreślił znaczenie tradycji dla dnia dzisiejszego i przyszłości uczelni, zwracając jednocześnie uwagę na

niedostatki występujące w popularyzowaniu wiedzy o przeszłości Akademii. Zdaniem komendanta, jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy jest brak organizacji, która skupiałaby byłych studentów i pracowników uczelni, i która, poza kultywowaniem tradycji, stanowiłaby swoiste lobby wspierające Akademię w jej codziennych działaniach.

W części merytorycznej konferencji, którą poprowadził prorektor ds. naukowych gen. bryg. prof. dr hab. Michał Krauze, wygłoszono następujące referaty: *Z dziejów Szkoły Rycerskiej* (prof. dr hab. Andrzej Ajnenkiel), *Polskie szkolnictwo wojskowe 1795 – 1918* (prof. dr hab. Janusz Wojtasik), *Wyższa Szkoła Wojenna w II Rzeczypospolitej* (płk prof. dr hab. Lech Wyszczelski), *Wyższa Szkoła Wojenna na obczyźnie w latach II wojny światowej* (płk prof. dr hab. Tadeusz Panecki), *Akademia Sztabu Generalnego 1947 – 1990* (płk prof. dr hab. Bogdan Szulc), *AON w systemie obronnym III Rzeczypospolitej* (gen. broni prof. dr inż. Tadeusz Jemioło), *Wkład AON w rozwój nauki* (gen. bryg. prof. dr hab. Michał Krauze), *Kształcenie kadr dowódczo-sztabowych w AON* (płk prof. dr hab. Piotr Sienkiewicz).

Część poświęconą referatom zamknęło wystąpienie rektora gen. Balcerowicza, który przedstawił perspektywy rozwoju uczelni. Podkreślił on, że wszelkie przeobrażenia o charakterze funkcjonalnym i organizacyjnym, jakie zachodzą będą w Akademii w najbliższych latach zależą od kształtu systemu obronnego państwa jako całości, a szczególnie jego części – szkolnictwa wojskowego.

Akademia będzie się też dostosowywać do warunków określonych przez cały system edukacji narodowej, a także przez możliwości budżetowe. Komendant przedstawił też dwa pomysły przekształcenia szkolnictwa wojskowego do 2006 roku. Pierwszy z nich zakłada powstanie siedmiowydziałowego Uniwersytetu Obrony Narodowej, który zostałby utworzony z połączenia czterech istniejących obecnie akademii wojskowych i trzech szkół oficerskich.

Drugi pomysł polega na utworzeniu czterowydziałowego UON przez połączenie dwuwydziałowej AON z WAT-em i WAM-em, które stanowiłyby dwa kolejne wydziały: techniczny i medyczny.

Rektor podkreślił, iż jakkolwiek nie są to nawet koncepcje, lecz jedynie pomysły, jak również nie wchodzi w grę ich ewentualna realizacja przed 2003 rokiem, to jednak należy dostrzegać zagrożenia, jakie niosą one dla AON. Chodzi tu przede wszystkim o groźbę utraty centralnej pozycji przez naszą uczelnię, a co za tym idzie – utratę jej tożsamości, „rozmycie się” AON w tak projektowanym kształcie wyższego szkolnictwa wojskowego.

Dyskusję otworzył gen. Maj – absolwent ASG – który podzielił się refleksjami na temat przydatności w dalszej służbie wykształcenia, jakie uzyskał w rembertowskiej uczelni. Stwierdził mianowicie, że przygotowała go ona bardzo dobrze do służby w jednostkach liniowych – gorzej zaś do pracy w instytucjach centralnych MON, gdzie brakowało mu przede wszystkim znajomości zagadnień prawnych.

Zdaniem generała, nasz system kształcenia oficerów pod tym względem powinien oprzeć się na modelu amerykańskim, w którym młody oficer służący w Pentagonie musi samodzielnie i wszechstronnie opracować dany problem, po czym przedstawić go w formie dokumentu. Dalej gen. Maj mówił o założeniach reformy

szkolnictwa wojskowego.

W dalszej części dyskusji głos kolejno zabierali: płk w st. sp. prof. Jerzy Zakrzewski, płk w st. sp. Jan Pasternak, płk w st. sp. dr Leszek Grot oraz gen. Jemioło.

Podsumowując obrady, gen. Balcerowicz stwierdził, że konferencja, będąc sama w sobie prawdziwą ucztą intelektualną, przyniosła wiele cennych treści. Dziękując referentom i organizatorom, zapowiedział jednocześnie wydanie materiałów konferencyjnych w formie książkowej.

Cz. Sz.



BĘDĄ ZMIANY

Rozmowa z komendantem rektorem AON
gen. dyw. prof. dr. hab. Bolesławem Balcerowiczem

Panie Generale, Akademia Obrony Narodowej obchodziła w minionym roku jubileusz 10-lecia swego istnienia. Co uznałby Pan za główne osiągnięcie uczelni w minionej dekadzie?

Minione 10-lecie, co jest powszechnie wiadome, przebiegło pod znakiem głębokich przewartościowań o charakterze geostrategicznym i organizacyjno-funkcjonalnym. Zmiany związane z transformacją ustrojową państwa nie były łatwe ani dla całych sił zbrojnych, ani też dla będącej ich integralną częścią Akademii Obrony Narodowej. Muszę tu od razu powiedzieć, że uczelnia sprostała wyzwaniom, przed którymi stanęła już na początku lat dziewięćdziesiątych. Akademia nie tylko zdołała dotrzymać kroku przeobrażeniom minionej dekady, ona je wyprzedzała poprzez właściwe placówce naukowo-badawczej podejmowanie problemów sprzyjających wydatnie rozwiązywaniu zadań istotnych z punktu widzenia obronności kraju. Stało się to możliwe dzięki głębokiej reorganizacji programów kształcenia i badań naukowych, dokonanej wysiłkiem zarówno ówczesnej Komendy z gen. broni profesorem Tadeuszem Jemiołą, jak i całego środowiska uczelnianego. To właśnie w naszej uczelni wykluwały się nowe idee dotyczące przyszłego kształtu systemu obronnego i założeń strategii bezpieczeństwa państwa w nowej konfiguracji geostrategicznej. To również Akademia, na długo przed naszym oficjalnym wstąpieniem do NATO, nawiązywała pierwsze kontakty z Zachodem, reprezentując na pewnym sensie całe nasze wojsko. Można więc

mówić o osiągnięciach i zasługach niepodważalnych. Należy się nimi bez wątpienia szczycić, na nich jednak poprzestać nie można.

Obecnie, w obliczu czekających nas dalszych przemian, zarówno w wymiarze cywilizacyjnym, jak i tych bezpośrednio dotyczących wojska, niezbędna pozostaje pełna sprawność i mobilizacja wszystkich sił twórczych. Tylko wtedy bowiem nie będziemy zaskakiwani wydarzeniami i, wzorem lat ubiegłych, bardziej będziemy kreować pewne przeobrażenia, nie ograniczając się tylko do podążania za nimi. Niepokoję się jednak, czy aby jesteśmy do tego wystarczająco przygotowani.

Przekształcenia Akademii będą zapewne integralną częścią przeobrażeń szkolnictwa wojskowego i restrukturyzacji całych sił zbrojnych, zapisanych w rządowym programie, sięgającym roku 2006. Jak założenia tego programu wpłyną na kształt naszej uczelni?

Zmieni się struktura etatowa uczelni: pewna liczba stanowisk wojskowych zostanie zamieniona na stanowiska cywilne. Zmieni się wewnętrzna organizacja wydziałów i samodzielnego instytutu, co oczywiście wiąże się z wprowadzeniem nowych kierunków studiów.

Największe przeobrażenia będą dotyczyć Wydziału Wojsk Lądowych, w którym obok Instytutu Dowodzenia i Zarządzania powstaną dwie katedry: Sztuki Operacyjnej i Taktyki oraz Wsparcia Działania.

W Wydziale Strategiczno-Obronnym nowo powołany Instytut Nauk Ekonomicznych i Logistyki będzie prowadził studia na kierunku „logistyka”. Drugi kierunek: „bezpieczeństwo narodowe” będzie realizowany przez Katedrę Bezpieczeństwa i Prawa.

Wydział Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, w związku z wprowadzeniem kierunku „lotnictwo”, zostanie przemianowany na Wydział Lotnictwa.



Gen. dyw. prof. dr. hab. Bolesław Balcerowicz

Urodzony w 1943 r., absolwent *Oficerskiej Szkoły Wojsk Zmechanizowanych we Wrocławiu* (1965), *Akademii Sztabu Generalnego WP* (1971), *ASG ZSRR* (1980), *GFC NATO Defence College* (1997); doktor (1992), doktor habilitowany (1996) i profesor (1999) nauk wojskowych.

W 1989 r. mianowany na stopień generała brygady, a w 1998 r. – generała dywizji. W latach 1965–1991 oficer liniowy i sztabowy. Dowodził plutonem, kompanią, batalionem, pułkiem (6 pz) i dywizją (kolejno 2 DZ i 12 DZ). W latach 1991–2000 komendant Wydziału Strategiczno-Obronnego AON. Od 26.06.2000 r. komendant Akademii Obrony Narodowej. Autor ok. 200 prac naukowych i publicystycznych (publikowanych w kraju i za granicą) z dziedziny obronności państwa, m.in. książek: „*Obrona państwa średniego*” i „*Sojusz a obrona narodowa*”. Współautor doktryny wojennej RP i koncepcji reform MON.

Żonaty, córka. Hobby: dobra książka, muzyka klasyczna, sport (długodystansowe biegi terenowe, narciarstwo).



Muszę tu wyjaśnić, że przekształcenia w Akademii są skutkiem warunków zewnętrznych. Tym samym są narzucane z zewnątrz. Odbywa się to w dwojaki sposób: z jednej strony przez zmniejszanie liczby studiujących, z drugiej zaś przez ograniczanie budżetu uczelni. Bezpośrednim skutkiem zmniejszenia środków finansowych są redukcje etatów wojskowych. Ogólnie jednak Akademia jest w relatywnie niezłej sytuacji finansowej. Określone programy badawcze są dotowane przez Komitet Badań Naukowych, pewne dochody przynoszą studia komercyjne, kasę Akademii wspomaga nieznacznie działalność niektórych służb. Wymienione powyżej dotacje i dochody nie stanowią oczywiście głównych źródeł przyływu pieniędzy. Działalność uczelni – przypomnijmy – jest finansowana z budżetu MON. Limity finansowe wydzielane z tego budżetu zmuszają nas do zmniejszania liczby zatrudnionych. I tak jak w sprawach makro: bezpieczeństwa, obronności, strategii, sztuki operacyjnej itd. Akademia starała się wyprzedzać nieuchronne zmiany, tak i dzieje się w jej własnej sprawie, w sprawie własnej przyszłości.

Nie czekamy więc aż „ktoś” za nas rozstrzygnie o naszej organizacji, strukturach itd. Dlatego też już podjęto szereg działań. Przypomnę, że od początku roku 2000 pracuje komisja zajmująca się przekształceniami strukturalno-organizacyjnymi, że odbyła się cała seria seminariów poświęconych różnym aspektom funkcjonowania Akademii, że swoje stanowisko w tych kwestiach wyrażał senat.

Rząd zakłada redukcję połowy etatów w całym szkolnictwie wojskowym. Czy dotyczy to również naszej uczelni?

Sztab Generalny przymierza się do skreślenia ponad połowy etatów wojskowych w Akademii. Chcielibyśmy jednak, by skala redukcji tych etatów nie przekroczyła 40 proc. Prowadzimy w tej

kwestii rozmowy w MON, w Sztapie Generalnym. Mamy nadzieję, a upoważnia nas do tego dotychczasowy dorobek Akademii, że odniosą one zamierzony skutek. Przewidujemy, że w najbliższym roku zostanie skreślonych 40 etatów wojskowych. Kolejna, miejmy nadzieję ostatnia, redukcja nastąpi w latach 2002 – 2003.

Z Akademią jest Pan związany już od 10 lat. Jako komendant Wydziału Strategiczno-Obronno-uczeszniczył Pan zapewne w realizacji wszystkich ważniejszych zadań stojących przed uczelnią. Czy mimo to coś Pana zaskoczyło po objęciu stanowiska komendanta AON?

Nie byłem specjalnie zaskoczony zakresem obowiązków na nowym stanowisku, gdyż miałem o nich jakieś wyobrażenie jako wieloletni komendant wydziału. Nie zaskoczyła mnie też rola komendanta jako dowódcy, jako że dowodzeniem paralem się przez większą część swej kariery wojskowej. Zdumiały mnie natomiast na przykład pewne, trudne do wytłumaczenia dysproporcje w liczbach obrazujących obciążenie dydaktyczne poszczególnych pracowników naukowych. Zróżnicowanie pensum sięgało bowiem od prawie zera do setek godzin rocznie. Zdumiały mnie też pewne inne liczby...

Które z doświadczeń Pańskiej przeszło 35-letniej zawodowej służby wojskowej uważa Pan za najbardziej przydatne na obecnym stanowisku?

Poza doświadczeniami dowódczymi, o których już wspominałem – choć i one, by mogły być przydatne, muszą być po latach weryfikowane – szczególnie sobie cenię pod tym względem ostatnie 10 lat służby w Akademii. Tutaj, bardziej aniżeli gdziekolwiek przedtem, nauczyłem się bowiem solidnej pracy nad sobą. Nauczyłem się również pokory wobec własnej niewiedzy i ostrożności w ferowaniu ocen o ludziach, których nie dane mi było poznać bliżej. Doświadczenia w dowodzeniu, kierowaniu dały mi poczucie znaczenia decyzji, świadomość, że nie ma tzw. dobrych decyzji, że każda ma swoje niedostatki, że najgorszy jest jej brak.

W jednym z pierwszych wystąpień po objęciu funkcji komendanta uczelni stwierdził Pan, że w Akademii brakuje „mistrzów”. Określenie to wzbudziło pewne kontrowersje wśród kadry naukowo-dydaktycznej. Czy mógłby Pan w paru słowach sprecyzować pańskie rozumienie tego terminu?

Jestem pełen uznania dla ludzi nauki. Są oni kręgosłupem naszej uczelni. W procesie edukacji istnieje jednak takie zjawisko jak wychowanie, oddziaływanie na studenta i kształtowanie go na swoje podobieństwo. Dobrze jest wówczas, gdy student przenosi wzorce zachowań do praktyki. Akademia dostarcza dobrych wzorców, choć niekiedy nie są one kompletne. Takich wzorców mogą dostarczyć oficerowie z dużą praktyką – bardziej wiarygodni jako nauczyciele – byli dowódcy pułków, brygad czy dywizji. Idealny wykładowca łączy bowiem teorię z praktyką. W przyszłości, podążając śladem uczelni cywilnych, należałoby zwiększyć liczbę nauczycieli akademickich legitymujących się bogatą praktyką liniową. Nie oznacza to wszakże, że należy zredukować rolę profesorów-teoretyków w procesie kształcenia. Ich rola w poszerzaniu ogólnych horyzontów myślowych studentów jest wprost nie do zastąpienia.

A teraz, jeśli Pan pozwoli, pytanie o charakterze bardziej osobistym. Jak zwiększony zakres obowiązków wpłynął na Pański dotychczasowy tryb życia? Czy starcza Panu czasu na aktywność pozawodową, hobby itp.?

Szczęśliwie dla mnie charakter i zakres moich obecnych obowiązków zawodowych odpowiada moim zainteresowaniom. W Akademii chcę być nadal badaczem i nauczycielem. Chcę też, by moja działalność w tych sferach była legitymacją posiadanego tytułu naukowego. Tak więc organizuję swój czas, by nie utracić kontaktu z najnowszą literaturą naukową, by móc prowadzić własne docie-

kania i wykorzystywać je w dydaktyce. Tę ostatnią sferę traktuję bardzo poważnie i poświęcam jej sporo czasu; w Akademii prowadzę zajęcia na Wyższych Kursach Obronnych oraz na studiach podyplomowych. Wykładam także gościnnie poza naszą uczelnią.

Dzięki zaufaniu, jakie mam do moich najbliższych współpracowników, część obowiązków związanych z zarządzaniem uczelnią mogłem złożyć na

ich barki, sobie pozostawiając tylko najważniejsze decyzje. W ten sposób udaje mi się łączyć funkcje administratora i naukowca. Dzięki temu też mam trochę czasu na uczestniczenie w życiu kulturalnym stolicy i uprawianie towarzyszącego mi od lat hobby, którym są biegi na długich dystansach. Uważam, że dyscyplina ta jest świetną szkołą kształtowania charakteru i ogólnie służy utrzymaniu dobrej kondycji psychofizycznej. Nawiasem mówiąc, osiągnąłem w niej niezłe, jak na amatora, wyniki. Mój rekord życiowy w maratonie to 3 godz. i 7 min. Swoje czterdzieste urodziny uczciłem właśnie pierwszym w życiu biegiem maratońskim, który ukończyłem z wynikiem 3 godz. i 31 min.

Na zakończenie chcielibyśmy zapytać Pana Generała, jakie oczekiwania wiąże z powołaniem naszego czasopisma – i jako komendant uczelni, i jako jego potencjalny czytelnik?

Powołanie czasopisma wiązałbym przede wszystkim z potrzebą poprawy systemu obiegu informacji wewnątrz uczelni. Akademia nie jest bowiem typową jednostką wojskową, w której wystarczy informowanie poprzez odprawy, rozkazy czy meldunki. W specyficznych warunkach uczelni system ten jest nazbyt sformalizowany, a co za tym idzie – mało skuteczny. Chciałbym, aby informacje o decyzjach i wydarzeniach w Akademii docierały do kadry, pracowników uczelni i oczywiście studentów. Każdy członek społeczności akademickiej ma bowiem prawo do szerszej informacji o swoim miejscu służby, pracy i nauki, o tym co jest dzisiaj i co będzie jutro. Wiedza ta – mam nadzieję – pozwoli z jednej strony na pełniejszą identyfikację z uczelnią, z drugiej zaś dostarczy przesłanek do realistycznego planowania własnej przyszłości zawodowej. Czasopismo akademickie, poza informowaniem, powinno też, przez popularyzowanie dorobku i osiągnięć poszczególnych zespołów i jednostek, sprzyjać integracji środowiska uczelnianego. Ma szansę stać się też dogodnym forum wyrażania własnych opinii i poglądów w kwestiach interesujących ogół środowiska uczelnianego. Życzylbym redakcji Biuletynu, by udało się jej tę szansę wykorzystać, gdyż – jak sądzę – przede wszystkim od stopnia, w jakim ta właśnie funkcja będzie spełniana przez czasopismo zależeć będzie jego poczytność.

Dziękujemy za rozmowę. Mamy nadzieję, że uda nam się sprostać tym oczekiwaniom.

Red.



Z PRAC SENATU

Restrukturyzacja

Nadzwyczajne posiedzenie Senatu AON, które odbyło się 20 grudnia 2000 r., zdominowały kwestie restrukturyzacji uczelni.

Wnioski z prac komisji ds. restrukturyzacji AON przedstawił przewodniczący płk prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz. Komisja ustaliła, iż w Akademii pełni służbę 371 żołnierzy zawodowych (w tym 254 oficerów starszych i 54 oficerów młodszych, a wśród nich 250 wojskowych nauczycieli akademickich, oraz 36 chorążych i 27 podoficerów).

Do realizacji zadań dydaktycznych niezbędnych jest 190 – 200 osób, wobec czego przewiduje się zatrudnienie tylko 306 żołnierzy zawodowych.

Zakłada się, że do listopada 2001 r. w sposób „naturalny”, tj. ze względu na osiągnięcie granicy wieku w służbie, odejdzie 12 oficerów, w tym 9 nauczycieli akademickich.

Likwidacji będzie ponadto podlegać 30 obsadzonych stanowisk dydaktycznych i 8 – 10 stanowisk kadry zabezpieczenia i inżynieryjno-technicznej.

Komisja zaproponowała następujące zmiany w strukturze etatowej Akademii:

Przestanie istnieć Zakład Technologii Kształcenia, powstanie zaś Centrum Symulacji Komputerowej i Gier Wojennych.

W Wydziale Wojsk Lądowych zakończą swą działalność katedry: Sztuki Operacyjnej, Taktyki Ogólnej, Dowodzenia i Łączności, Rozpoznania Wojskowego i Armii Obcych, Wojsk Rakietowych i Artylerii, Wojsk Inżynieryjnych, Wojsk Obrony Przeciwdroczym, Logistyki Wojsk Lądowych oraz Zakład Metodyki Szkolenia Taktyczno-Operacyjnego.

Zostanie natomiast powołany Instytut Dowodzenia o następującym składzie: Zakład Teorii

Zarządzania i Dowodzenia, Zakład Dowodzenia Łączności i Informatyki, Zakład Rozpoznania i Armii Obcych, Zakład Szkolenia Operacyjno-Taktycznego, a także Katedra Sztuki Operacyjnej i Taktyki oraz Katedra Wsparcia Działań.

W Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej zostanie rozwiązana Katedra Logistyki Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, a powstanie Zakład Sztuki Operacyjnej Sił Powietrznych.

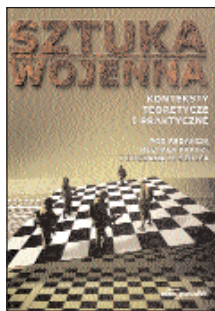
Z etatu uczelni będzie wyłączony Wojskowy Instytut Historyczny (11 stanowisk oficerskich); 4 – 5 stanowisk oficerskich zostanie włączonych do etatu Katedry Historii Sztuki Wojennej INH.

W Wydziale Strategiczno-Obronny będzie rozwiązana Katedra Organizacji i Mobilizacji Wojsk, Katedra Prawa i Bezpieczeństwa Międzynarodowego, Katedra Geografii Wojennej. Powstaną natomiast: Katedra Bezpieczeństwa Międzynarodowego i Prawa, Zakład Geografii Wojennej oraz Zakład Działań Połączonych.

Przestanie istnieć Instytut Nauk Ekonomicznych (wraz z 5 zakładami), zostanie natomiast powołany Instytut Ekonomii i Logistyki (2 katedry z etatowymi zakładami), Katedra Ekonomii (3 etatowe zakłady: Zakład Ekonomii i Polityki Gospodarczej; Zakład Zarządzania Zasobami; Zakład Rachunkowości, Ekonometrii i Statystyki) oraz Katedra Logistyki (3 zakłady etatowe: Zakład Systemów Logistycznych, Zakład Logistyki Wojsk Lądowych, Zakład Logistyki Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej).

Senat przyjął propozycje komisji, a ponadto podjął uchwałę w sprawie poprawek do etatu uczelni, wynikających z obowiązujących Akademii wymagań i ograniczeń finansowo-etatowych.

Na wniosek szefa logistyki płk. dr. Jana Szymczyka przegłosowano również uchwałę w sprawie remontu stołówki akademickiej, zatwierdzono także korektę „Planu zakupów inwestycyjnych Uczelni” w 2000 r. na kwotę 316 147 zł.



Sztuka wojenna: konteksty teoretyczne i praktyczne

red. M. Kr a u z e, B. M. S z u l c.

Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2000, ss. 218

Opracowanie zawiera zbiór analiz dotyczących konfliktów zbrojnych, rozpatrywanych w aspektach: historycznym, współczesnym i futurologicznym. Autorami poszczególnych opracowań są pracownicy naukowcy uczelni wojskowych, w tym AON, i specjaliści wojskowi.

RADYKALNE CIĘCIA

Szkolnictwo wojskowe w przededniu restrukturyzacji

W rządowym projekcie budżetu na 2001 rok można wyczytać zamiar głębokiej reformy szkolnictwa wojskowego i istotnych przesunąć kadrowych.

Kończą się prace nad rządowym programem restrukturyzacji sił zbrojnych do roku 2006. Armia ma zostać zmniejszona ze 180 do 150 tys. żołnierzy. Redukcji zostanie poddana przede wszystkim wojskowa administracja i szkolnictwo. Zgodnie z założeniami planu ma zostać odwrócona tzw. piramida kadrowa. W latach 2001 – 2003 armia będzie potrzebować rocznie jedynie ok. 800 nowo promowanych oficerów.

Minister obrony narodowej podjął zatem decyzję o wstrzymaniu w roku 2001 rekrutacji do WSO (z wyjątkiem WAT, AMW w Gdyni i dęblińskiej WSOSP) oraz zaprzestaniu szkolenia w szkołach chorążych.

Według informacji podanych przez „Polskę Zbrojną” w rządowym programie modernizacji armii zakłada się redukcję połowy etatów w całym szkolnictwie wojskowym; z ośmiu wojskowych uczelni ma pozostać pięć:

- „ucywilniony” AON
- jedna przygotowująca oficerów dla wojsk lądowych
- kolejne dwie, które będą kształcić pilotów i marynarzy
- WAT, który ma się stać szkołą cywilno-wojskową.
- WAM samodzielnie zdecyduje, czy przestanie istnieć, czy połączy się z uczelnią cywilną.

Siedzibą przyszłej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych będzie Wrocław. Szkoły oficerskie w Poznaniu i Toruniu mają pełnić rolę centrów szkolenia specjalistycznego. Pierwsza rekrutacja do WSOWL odbędzie się w 2002 roku.

Problemem dla szkoły sił powietrznych jest fakt, że obecnie piloci wojskowi nie mają uprawnień do pracy w lotnictwie cywilnym. Stosowne uprawnienia mogą otrzymać dopiero po zweryfikowaniu ich umiejętności przez komisje cywilne.

Los WAM od dawna wydawał się przesądzony. Po raz pierwszy w historii tej uczelni w roku 2000 nie przeprowadzono rekrutacji na pierwszy rok studiów na wojskowym wydziale lekarskim. Dlatego też nie czekając na oficjalne decyzje, już w listopadzie ub. r. komenda Akademii podjęła rozmowy z władzami Uniwersytetu Łódzkiego w sprawie połączenia obu uczelni.

Określenie formuły cywilno-wojskowej dla WAT-u oznacza prawdopodobnie, że MON będzie zamawiał określoną liczbę studentów wojskowych na danym kierunku kształcenia, zgodnie z potrzebami sił zbrojnych. W tym wypadku koszty kształcenia jednego absolwenta będą każdorazowo negocjowane z rektorem uczelni. Wyniki tych negocjacji były-

by podstawą do określenia wielkości dotacji, jaką resort przeznaczałby na funkcjonowanie uczelni w danym roku akademickim.

Zgodnie z planami ministerstwa większość szkół zajmie się przygotowaniem podoficerów, których w armii brakuje.

Powyższe założenia zostały przyjęte za podstawę opracowania szczegółowego projektu reformy polskiego szkolnictwa wojskowego. MON powołał specjalny zespół, który zajmie się przygotowaniem projektu. Pracami tymi kieruje doradca ministra obrony narodowej gen. bryg. prof. Bogusław Smólski.

Rządowy program modernizacji armii zakłada redukcję połowy etatów w całym szkolnictwie wojskowym



Michał H u z a r s k i

Zagadnienia taktyki wojsk lądowych

Wyd. Adam Marszałek, Toruń 1999, ss. 140

W książce autor przedstawia zbiór zagadnień traktujących o taktyce wojsk lądowych, postrzegając je w związkach i zależnościach z pozostałymi specjalnościami sztuki wojennej.

Zaprezentowana w niej problematyka ujmuję kwestie historyczne, zarys teorii taktyki z wyeksponowaniem rodzajów walki oraz odniesienia do zamiarów integracyjnych z Sojuszem Północnoatlantyckim, a także prognozy rozwoju, refleksje i sentencje taktyczne.

Adresatami tej książki są przede wszystkim specjaliści wojskowi zajmujący się taktyką. Może ona zainteresować również szersze grono czytelników zainteresowanych problematyką obronności.

Przyczyny zmian

Zmniejszono stany etatowe jednostek bojowych, ale nie instytucji wojskowych i szkolnictwa. Dlatego nowe redukcje – wymuszone decyzją o armii 150 tysięcznej – dotkną głównie obszaru tak zwanej „wojskowej biurokracji”. Oszczędzone będą zaś jednostki liniowe – twierdzi na łamach „Polski Zbrojnej” dowódca wojsk lądowych gen. dyw. Edward Pietrzyk.

W opinii polityków zajmujących się sprawami sił zbrojnych głównym grzechem szkolnictwa wojskowego jest to, że pozostaje nadmiernie rozbudowane. Twierdzi się wręcz, że to relikwiny czasów Układu Warszawskiego. Czasów, gdy polska armia liczyła 400 tys. żołnierzy. Kolejny zarzut to fakt, że większość kadry dydaktyczno-naukowej pracuje w szkołach przez cały czas swej zawodowej kariery (od porucznika do pułkownika), nie mając większego doświadczenia liniowego.

Mimo wcześniejszych zmian i prób reformy szkolnictwa wojskowego wciąż mamy cztery akademie wojskowe, cztery szkoły oficerskie, jedenaście szkół chorążych, siedem samodzielnych centrów szkolenia i kilkanaście ośrodków badawczych. Ponadto w Wojsku Polskim funkcjonują dwa uczelnie studia wojskowe i dwa licea oraz łódzkie studium nauczania języków obcych.

Według danych MON w szkolnictwie wojskowym służy obecnie 7,5 tys. żołnierzy zawodowych. We wszystkich ośrodkach kształcenia i szkolenia wojskowego uczy się i służy około 23 tys. żołnierzy zawodowych i służby zasadniczej. MON podaje również, że na jednego słuchacza w uczelniach wojskowych (bez ośrodków szkolenia krótkoterminowego) przypada czterech nauczycieli. Dla porównania – w cywilu na jednego nauczyciela przypada kilkunastu studentów.

Kolejny problem szkolnictwa wojskowego to nierównomierne „nasylenie” samodzielnymi pracownikami naukowymi. Dotyczy to przede wszystkim szkół oficerskich. Żadna z nich nie ma dzisiaj uprawnień do prowadzenia studiów licencjackich.

W dzisiejszych czasach podchorąży nie na pewno, czy po ukończeniu szkoły oficerskiej będzie miał pracę. Szkolnictwo „produkuje” ogromną liczbę absolwentów, których część trafia od razu na tzw. etaty przejściowe (WAM w Łodzi), gdyż nie ma dla nich miejsca w wojsku.

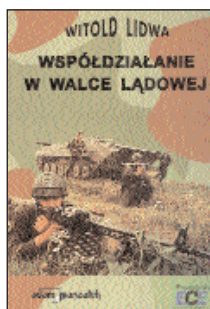
W opinii MON szkolnictwo wojskowe jest przy tym bardzo kosztowne. Roczny koszt kształcenia podchorążego wynosi około 38 tys. zł, podczas gdy roczny koszt nauki studenta na uniwersytecie to 6,5 tys. zł. Nawet jeśli się uwzględni całą specyfikę kształcenia żołnierza zawodowego to i tak obecny system jest, zdaniem MON, za drogi. Ministerstwo ponadto „płaci” uczelniom wojskowym za wszystko, co jest związane z ich działalnością. Dokłada w ten sposób nawet do kształcenia słuchaczy cywilnych. Szczególnie dotyczy to kosztów wykorzystania infrastruktury uczelni wojskowych.

ni wojskowych.

Szacuje się, że utrzymanie 32 ośrodków i centrów szkolenia oraz dwóch liceów (lotniczego i muzycznego) będzie w 2001 r. kosztować w przybliżeniu 469 mln zł, a szkolnictwa wyższego – prawie 500 mln zł. Zatem ogólne wydatki na szkolnictwo wojskowe osiągną miliard zł (budżet MON to ok. 14,9 mld zł).

Zmiany wymagać też będzie sposób kształcenia przyszłych oficerów. Dziś większość uczelni wojskowych kształci doskonałych czołgistów, saperów i innych specjalistów. Mają oni jednak trudności wówczas, gdy trzeba wyjść poza zakres wąskiej specjalizacji.

W opinii polityków, zajmujących się sprawami sił zbrojnych, głównym grzechem szkolnictwa wojskowego jest to, że pozostaje nadmiernie rozbudowane



Witold L. i d. w. a.

Współdziałanie w walce lądowej

Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2000, ss. 172

Walka zbrojna jako szczególne zjawisko społeczne wymaga, by wysiłki poszczególnych jej uczestników zspalał wspólny cel. To zespolenie wysiłków, zwane często kooperacją pozytywną (współdziałaniem), ma miejsce wówczas, gdy w osiągnięciu celu walki partycypuje więcej niż jeden wykonawca.

Autor książki wskazuje obszary, które stanowić powinny płaszczyzny współdziałania między manewrowymi, nasyconymi nowoczesną techniką wojskami operacyjnymi, a siłami stacjonarnymi. Książka adresowana jest zarówno do specjalistów, jak i do wszystkich czytelników interesujących się problematyką obronności kraju.

Mniejsza armia – mniejsze szkolnictwo

„Chciałbym powiedzieć, że było dla mnie szokiem, gdy po objęciu funkcji ministra obrony narodowej przyjąłem meldunek, iż po kilku latach deklarowanego redukowania, ogólny stan korpusu oficerskiego nie zmalał, ale wzrósł o 1500 osób. (...) Jest to problem szkolnictwa wojskowego, które nie zostało przekształcone w stopniu adekwatnym do wielkości i potrzeb kadrowych sił zbrojnych. Problem zmniejszania stanu etatowego żołnierzy zawodowych musi więc być rozwiązany równoległe w szkolnictwie wojskowym oraz w systemie zwolnień” – powiedział na spotkaniu z kierownictwem kadry WP minister Komorowski.

Minister, realizując założenia projektu „Armia 150 000”, przewiduje pozostawienie w służbie około 75 tys. żołnierzy zawodowych. Obecny stan to około 80,5 tys. W latach 2001 – 2003 będzie więc musiało odejść ze służby o 5,5 tys. żołnierzy więcej niż do niej wstąpi. Z wyliczeń przedstawionych przez min. Komorowskiego wynika, że liczba żołnierzy zawodowych, których trzeba będzie zwolnić do cywila w ciągu najbliższych trzech lat, sięgnie 20 tys., w tym 12,7 tys. oficerów. Obecnie w armii jest 34,7 tys. oficerów, po reformie zaś ma ich być 27 tys. Projekt MON zakłada więc zwalnianie każdego roku ponad 6,5 tys. osób. Kadra jednak nie chce odchodzić – podobne założenia były przyjęte na rok 2000, a odeszło zaledwie ok. 2 tys. żołnierzy.

MON zakłada jednocześnie, że kadrę zawodową będą tworzyć w 1/3 oficerowie, a w 2/3 chorążowie i podoficerowie. Planuje się przy tym „wygaszenie” korpusu chorążych, których mają zastąpić podoficerowie ze średnim wykształceniem.

Nowy etat armii będzie powstawał do początku roku 2002. „Wdrożenie nowego etatu, ze skutkami kadrowymi, będzie następowało do 2003 roku, rozpocznie się jednak już w 2001 roku” – wyjaśnia min. Komorowski.

MON ma nadzieję, że nowa ustawa emerytalna zachęci starszych oficerów do odchodzenia z wojska. W myśl nowych przepisów emeryci wojskowi mający pełną wysługę będą mogli zarabiać bez ograniczeń.

Redukcji będą też podlegać pracownicy cywilni wojska. Z ogólnej liczby 68 tys. pracowników zatrudnionych w wojsku

utraci od 8 do 10 tys. osób.

Minister Komorowski szacuje, że zmniejszenie liczebności żołnierzy zawodowych powinno przynieść w ciągu najbliższych sześciu lat oszczędności rzędu 4,3 mld zł. Pieniądze te będzie można wykorzystać m.in. na podniesienie uposażeń tych żołnierzy, którzy w wojsku pozostaną.

D. K.

**Według danych
MON w szkolnictwie
wojskowym służy obecnie
7,5 tys. żołnierzy za-
wodowych.**

Mąż zaufania oficerów AON

płk dr inż. Paweł Cieślak

przyjmuje wnioski i propozycje w sprawie
sytuacji socjalnej oficerów.

Blok 101, pokój 22, tel. 813-364.



Andrzej B u j a k

Środowisko a działania bojowe na terytorium Polski

Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2000, ss. 167

Prezentowana książka dotyczy problematyki prowadzenia działań bojowych w specyficznych warunkach terenowych i klimatyczno-pogodowych kraju. Zawarta w niej charakterystyka militarna terytorium naszego kraju ma charakter wieloaspektowy, dokonana jest bowiem na tle doświadczeń historycznych, założeń współczesnej teorii prowadzenia działań bojowych w różnych środowiskach oraz zarysowanych w niej tendencji rozwojowych. Owo właśnie całościowe ujęcie poruszanej problematyki stanowi o nowatorstwie i wartości książki.

Publikacja, stanowiąc istotny wkład do teorii działań bojowych w warunkach szczególnych, ma jednocześnie znaczenie praktyczne zarówno dla planowania działań bojowych na obszarze kraju, jak i szkolenia dowództw, sztabów i wojsk.

SZKOŁA RYCERSKA W WARSZAWIE

Z tradycji Akademii Obrony Narodowej

Co najmniej do XVII wieku siła wojskowa Polski opierała się na masie pospolitego ruszenia, powoływano w razie potrzeby uchwałą sejmu, oraz na wojskach zaciężnych werbowanych również do wykonania określonych zadań militarnych. Jednostki stałe, tzw. wojsko kwarciane, a później komputowe, były stosunkowo nieliczne. Wprowadzenie nowych metod działań, wynikające z używania broni palnej, wymagało wyszkolonych żołnierzy i oficerów. Na porządku dnia stało zagadnienie wojskowego, a zarazem nowoczesniejszego wykształcenia młodzieży szlacheckiej. Wiązało się to z narastającymi żądaniami wzmocnienia władzy królewskiej i dokonania reform prowadzących do wzmocnienia państwa. Pierwszy z takimi postulatami wystąpił biskup kijowski Józef Wereszczyński w roku 1594¹.

Do postulatów tych powrócono w czasie elekcji po śmierci Zygmunta III Wazy. Wówczas też w obciążeniach nałożonych na nowego króla Władysława IV, nazywano je jak wiadomo „pacta conventa” – znalazło się zobowiązanie założenia szkoły rycerskiej. Zobowiązanie to zostało rozwinięte w uchwale sejmu walnego, zwołanego w tymże 1633r. Brzmiała ona: „Słusznie się Stany Koronne na to zgodziły, aby szkoła rycerska była postanowiona, w której by ludzie młodzi, nie szukając tego po cudzych ziemiach, mogli się mathematicam militarem i rzeczy puszkarskich uczyć i dlatego jakośmy to im pactis conventis obiecali, taką szkołę de facto erigere, tak i teraz dość im czyniąc, szkołę rycerską we Lwowie naznaczamy; i człowieka takiego, który by był na to sposobny, upatrzwszy; który pierwszy fundamenta tej szkoły założy, onemu na to przywilej dać rozkazaliśmy; co wszystko autoritate Conventus presantis aprobujemy”².

Należy pamiętać, iż w Polsce nie brakowało podówczas specjalistów zdolnych do realizacji te-



Stanisław August Poniatowski

go ambitnego przedsięwzięcia. Wskażmy dwa nazwiska: generała artylerii Krzysztofa Arciszewskiego, uczestnika walk o Breść i La Rochelle w czasie wojny trzydziestoletniej³, a także Kazimierza Siemienowicza również praktyka ale i teoretyka artylerii, autora *Artis magnae artilleriae pars prima*, w którym to dziele znalazł się pierwszy w literaturze światowej opis konstrukcji, wytwarzania i właściwości rakiet, także wielostopniowych⁴. Postulatu tego nie udało się jednak zrealizować. Powracał on w zobowiązaniach kolejnych elektów: Jana Kazimierza (1648) i Jana III Sobieskiego (1674)⁵ oraz Augusta II (1697) i Augusta III (1733)⁶. Analogiczne zobowiązania przyjął również ostatni król Polski – Stanisław August Poniatowski. Tym razem jednak sprawa nabrała biegu.

W 1765 r. podjęto pierwsze prace organizacyjne⁷. Na przeszkodzie stanął jednak brak pieniędzy. Stąd początkowo wydatki na szkołę finansowano jedynie z królewskiej szkatuły. Za te pieniądze zakupiono w stolicy budynek, zwany do dziś Pałacem Kazimierzowskim (obecnie jest to sztandarowy obiekt Uniwersytetu Warszawskiego), oraz mundury, wyposażenie i pomoce szkolne⁸.



Adam Kazimierz Czartoryski

Równie ważne jak przezwyciężenie trudności finansowych było ustalenie programu nauczania i założeń organizacyjnych, wreszcie zapewnienie odpowiedniego personelu dydaktycznego. Najwyższym zwierzchnikiem Szkoły był król. Sprawował on pieczę przede wszystkim nad doбором kadry dowódczej i personelu dydaktycznego, a także w znacznym stopniu nad ustalaniem kwestii programowych. Miał ponadto bezpośredni wpływ na dobór słuchaczy. Król udzielał też pomocy materialnej niektórym kadetom.

Zadania Szkoły były dwojakie: wyszkolenie wojskowe i ogólne wykształcenie kadetów.

Na komendanta król powołał Adama Kazimierza Czartoryskiego. Pozostawał on, podobnie jak jego królewski kuzyn, pod wpływem liberalnych prądów brytyjskiej myśli politycznej. Zaintereso-

wania i wiedza pedagogiczna predestynowały go do zajmowania stanowiska, które mu król zaofiarował.

Czartoryski zaangażował się szczególnie aktywnie w tworzenie Szkoły. Sprowadzał z zagranicy wykładowców, nadzorował skompletowanie kadry wojskowych, zajmował się zapewnieniem szkole podręczników. Pomagał w stworzeniu biblioteki, którą zresztą sam częściowo ufundował⁹. Czartoryski odegrał ogromną rolę jako wychowawca młodzieży w duchu patriotyzmu, a zarazem w zgodzie z klimatem i poglądami epoki.

W wychowaniu kładziono zarazem duży nacisk na wojskowy charakter Korpusu Kadetów, który tworzyli słuchacze Szkoły, przeznaczeni do służby wojskowej. Kulturowano patriotyzm, który zarazem kojarzono z otwartością na innych. Pojęcie szlachectwa rozumiano jako obowiązek służenia Polsce i odpowiedzialnego odnoszenia się do jej mieszkańców. Kadet miał pracować nad sobą, rozwijać swój umysł, charakter i ciało tak, by był zdolny do służenia krajowi zarówno jako żołnierz, jak i obywatel.

Czartoryski zdynamizował działania szkoły, poświęcił jej, w pierwszej fazie istnienia, bardzo wiele wysiłku. Jego pierwszym następcą został, na krótko, książę August Sułkowski¹⁰. Został on zastąpiony w 1767 r. przez gen. por. Fryderyka Józefa Moszyńskiego. Dobrze, jak jego poprzednicy, wykształcony poza-
stał on w korpusie do II rozbioru. Komendant i jego zastępcy zajmowali się ogólnymi problemami Szkoły, w tym kwestiami kadrowymi i finansowymi. Realizacja zadań dydaktycznych należała do obowiązków dyrektora nauk. Pierwszym dyrektorem



Gen. Tadeusz Kościuszko

„Kadet winien mieć... miłość, bojaźń Boga i przywiązanie do religii przed oczyma, powinien Ojczyznę swą kochać i jej dobro nade wszystko, i sposobić się do tego, aby się mógł zdalnie poświęcić na jej usługi, powinien być cnotliwy, pełen poszanowania dla zwierzchnich, dobroczynności i afektu dla równych, względu dla niższych”.

„Katechizm kadecki”, Warszawa 1774

został, w roku 1667, pastor anglikański, Brytyjczyk John Lind, który do założeń programowych Szkoły wniósł wzorce przeniesione z angielskich wyższych zakładów naukowych epoki.

Nauka w Szkole trwała siedem lat. Przychodzili do niej młodzi chłopcy w wieku 7 – 12 lat, często nie mający, poza początkowym, żadnego przygotowania. Stąd przez dwa pierwsze lata (klasa VII i VI) Szkoła prowadziła naukę języków (polski, francuski, niemiecki i łaciński) w mowie i piśmie, wprowadzono także podstawy artylerii, taniec i szermierkę. Następne trzy lata (klasa V – III) służyły nauczaniu na poziomie szkoły średniej, a program uzupełniały następujące przedmioty: historia starożytna, historia Polski, literatura polska, retoryka i rysunki. Lind kładł duży nacisk na nauczanie historii ojczystej, widząc w niej sposób przygotowania słuchaczy do realizacji niezbędnych w Polsce reform politycznych i społecznych, a także środek kształtujący patriotyzm. W klasie trzeciej liczba przedmiotów zwiększała się o geografii i budownictwo wojskowe.

W ostatnich dwóch latach (klasa II i I) wprowadzano program specjalistyczny, zbliżony do wykładanego na wyższych uczelniach. Istniały dwie specjalizacje: jedna to prawo i kameralistyka, czyli nauka o administracji i zarządzaniu. Druga, o charakterze ściśle wojskowym, obejmowała szeroko rozumianą sztukę wojenną: taktykę, inżynierię wojskową i sztukę artyleryjską. Od początku swego istnienia Szkoła miała bogato wyposażoną bibliotekę.

Kadeci byli umundurowani. Mundur stanowił rodzaj nagrody: „Ci którzy źle uczyli się i nie sprawowali jak należało, nigdy nie byli przypuszczeni do zaszczytu noszenia munduru”.

W roku 1772 dyrektorem nauk został Wirtem-



berczyk pastor ewangelicki Krzysztof Pfler, absolwent uniwersytetu w Tybindze i doktor tegoż uniwersytetu. W roku 1781 zastąpił go Jan Michał Hube, pierwszy Polak na tym stanowisku, który pozostał na nim do końca istnienia Szkoły¹¹.

Za wyszkolenie wojskowe odpowiadali oficerowie. Codzienną działalnością korpusu kierowali oficerowie młodszy. Wśród oficerów szczególną rolę odegrał Ignacy Wodzicki, w ostatnim okresie istnienia Szkoły był on komendantem korpusu.

Kadeci byli podzieleni, niezależnie od przynależności do klas, na brygady, liczące po 20 osób. Od roku 1779 około 80 kadetów tworzyło trzy brygady. Ich członkowie utrzymywani byli ze środków państwowych. Pewna liczba kadetów należących do czwartej, nadkompletowej brygady opłacała w całości koszt wykształcenia i utrzymania. Obok kadetów w Szkole uczyli się słuchacze, którzy nie byli kadetami. Dochodzili do tego studenci „z miasta”, na prawach eksternów. Łącznie Szkołę ukończyło 650 kadetów z Korony i Litwy i około 300 eksternów¹².

Szkoła Rycerska była nowoczesną uczelnią. Wywarła ogromny wpływ na uformowanie ówczesnej elity społeczeństwa. Jej wychowankami byli wybitni politycy, świetni dowódcy. Oddziaływali oni na dzieje państwa i narodu w epoce zapisanej takimi wiekopomnymi wydarzeniami jak Konstytucja 3 Maja i całe dzieło Sejmu Wielkiego, jak i wielkim zrywem powstania kościuszkowskiego.



Gen. Józef Sowiński

*Święta miłości kochanej Ojczyzny
Czują Cię tylko umysły pocziwe,
Dla Ciebie zjadł smakują trucizny,
Dla Ciebie więzy, pęta niezeliwe.
Kształcisz kalectwo przez chwalebne blizny,
Gnieździsz w umyśle rozkosze prawdziwe,
Byle Cię można wspomóc, byle wspierać,
Nie żał żyć w nędzy, nie żał i umierać.*

Ignacy Krasicki,
„Hymn Szkoły Rycerskiej”

Karol Sierakowski, dalej „cywile”: Julian Ursyn Niemcewicz, Kazimierz Sapięha, Andrzej Nięgolewski i najznajmniejszy chyba polski myśliciel XIX wieku Józef Hoene Wroński¹³.

Korpus Kadetów Jego Królewskiej Mości i Rzeczypospolitej zapoczątko-

wał też dzieje polskiego szkolnictwa wojskowego. Ukształtowane wówczas generalne założenia połączenia ogólnego wykształcenia, patriotycznego wychowania, wyszkolenia wojskowego, związane z wdrażaniem do służby, do żołnierskiego ceremoniału i zarazem obowiązku obywatelskiego to wartości, które i dziś się nie zdewaluowały.

prof. dr hab. Andrzej Ajnenkiel

Przypisy:

1. J. Wereszczyński, *Publika...* z strony fundowania szkoły rycerskiej, s. 10 – 12.; J. Głębocki, *Wywód o szkołach rycerskich czyli wojskowych*, Kraków 1866 r., s. 10 – 12.
2. *Volumina Legum*, t. III, s. 374.
3. *Polski Słownik Biograficzny*, t. I, s. 151 – 152.
4. *Tamże*, t. XXXVII/1, z. 152, s. 9 – 10.
5. J. Głębocki, *Wywód o szkołach rycerskich...*, s. 18 – 20.
6. A. Błotnicki, *Dzieje Szkoły Rycerskiej w dawnej Polsce*, Warszawa 1928, s. 12.
7. *Volumina Legum*, t. VIII, s. 168.
8. K. Mrozowska, *Szkoła Rycerska Stanisława Augusta Poniatowskiego*, Warszawa-Kraków 1961, s. 25.
9. *PSB*, t. IV, s. 249 – 250.
10. K. Mrozowska, *op. cit.*, s. 136 – 139.
11. *PSB*, t. X, s. 68.
12. K. Mrozowska, *op. cit.*, s. 33 – 34, 202.
13. A. Błotnicki, *op. cit.*, s. 20.

ROZPOCZĘCIE ROKU AKADEMICKIEGO

5 lutego rozpoczął się rok akademicki na stacjonarnych uzupełniających studiach magisterskich.

W tym roku studenci rozpoczynają studia na czterech nowych kierunkach: zarządzanie i dowo-



Uroczyste rozpoczęcie roku akademickiego

dzenie, bezpieczeństwo narodowe, lotnictwo i logistyka. Studia są prowadzone dla oficerów, absolwentów wyższych szkół oficerskich, którzy nie ukończyli 32 lat, są w 5 – 7 roku zawodowej służby wojskowej i za jej przebieg otrzymali co najmniej ocenę dobrą. Uzupełniające studia magisterskie trwają 5 semestrów, a absolwenci uzyskują tytuł magistra.

29 stycznia minister obrony narodowej i minister edukacji narodowej podpisali przyjęcie nowego programu studiów na wprowadzonych kierunkach.



Indeks otrzymuje kpt. Andrzej Bzymek

Nazajutrz, w sali im. gen. Kuropieckiego, rektor AON gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław Balcerowicz powitał nowo przyjętych studentów, a następnie zapoznał ich z historią i organizacją Akademii. Rektor przedstawił również studentom kadrę naukowo-dydaktyczną. Na zakończenie odbyło się uroczyste wręczenie indeksów.

E. K.

WYŻSZE KURSY OBRONNE KADR KIEROWNICZYCH ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ I SAMORZĄDOWEJ

5 lutego w Wydziale Strategiczno-Obronny zainaugurowano kolejną edycję Wyższych Kursów Obronnych dla dyrektorów wydziałów urzędów wojewódzkich. Kursy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa są prowadzone w AON od 1995 roku.

Uczestniczą w nich osoby cywilne, skierowane przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, zajmujące kierownicze stanowiska w administracji rządowej szczebla centralnego i wojewódzkiego oraz samorządowej szczebla wojewódzkiego i powiatowego, a także kierownicy instytucji i jednostek organizacyjnych o charakterze ogólnokrajowym oraz ci przedstawiciele jednostek organizacyjnych, którzy zajmują się sprawami obronnymi. Na zaproszenie ministra obrony narodowej w kursach uczestniczą również posłowie i senatorowie. Uczestnicy zapoznają się z problematyką bezpie-



*Absolwenci kursu z 1995 roku
(grupa ministerialna)*

czeństwa narodowego, w tym: gotowością obronną państwa, przygotowaniem gospodarczo-obronnymi, zaspokajaniem potrzeb sił zbrojnych, zadaniami obrony cywilnej. Zdobywają umiejętności organizowania współdziałania organów i jednostek organizacyjnych administracji z właściwymi dowództwami i jednostkami organizacyjnymi sił zbrojnych podczas opanowywania sytuacji kryzysowych zarówno w czasie pokoju, jak i wojny, zwłaszcza w zakresie ochrony ludności. Zajęcia programowe, trwające dwa tygodnie, to: wykłady, informacje, konwersatoria, zajęcia eksperckie i gry decyzyjne. Prowadzą je wykładowcy z Akademii Obrony Narodowej oraz doświadczeni przed-

stawiciele i eksperci administracji rządowej z ministerstw i urzędów centralnych. Niektóre zagadnienia objęte programem kształcenia uczestnicy kursów studiują samodzielnie, starając się rozwiązywać problemy, które być może napotkają w przyszłości w swej pracy.

W ciągu minionych sześciu lat kursy ukończyły 1624 osoby, w tym: 103 ministrów, 141 wojewodów i wicewojewodów, 67 parlamentarzystów.

Absolwentami kursów są między innymi: Hanna Gronkiewicz-Waltz, wiceprezes Banku OECD; marszałek sejmu Maciej Płażyński; ministrowie: Stanisław Dobrzański, Radosław Sikorski, Zdzisław Podkański; senatorowie: Anna Bogucka-Skowrońska, Andrzej Ostoja-Owsiany, Piotr Andrzejewski; posłowie: Tomasz Nałęcz, Zbigniew Janas, Jerzy Szmajdziński.

ppłk dr Krzysztof Teresiak

PODYPLOMOWE STUDIA OPERACYJNO-LOGISTYCZNE

Oficerów logistyki wojsk lądowych

3 stycznia w Katedrze Logistyki Wojsk Lądowych AON rozpoczęły się Podyplomowe Studia Operacyjno-Logistyczne.



Kierownictwo i uczestnicy PSOLog. OLog. WLąd.

Studia trwają sześć i pół miesiąca. Kierowani są na nie oficerowie z wyższym wykształceniem wojskowym drugiego stopnia.

Zajęcia na studiach prowadzą głównie samodzielni pracownicy naukowo-dydaktyczni AON, wspomagani przez kierowniczą kadre z instytucji

centralnych MON, a także nauczycieli akademickich uczelni cywilnych. Kierownikiem studium jest mjr dr Wojciech Nyszk.

Zajęcia obejmują następujące formy: wykłady, seminaria, konwersatoria, zajęcia grupowe, podróże studyjne, samodzielne studiowanie oraz opracowanie indywidualnej pracy studyjnej.

W ramach studiów organizowane są również wyjazdy do Sztabu Generalnego WP, sztabów RSZ i okręgów wojskowych, jednostek logistycznych oraz na międzynarodowe targi logistyczne w Kielcach.

Celem studiów jest przygotowanie słuchaczy do pracy w pionach logistyki dowództw (sztabów) od szczebla związku taktycznego wzwyż. Słuchacze zapoznają się z systemem obronnym i strategią wojenną RP, funkcjonowaniem gospodarki narodowej w okresie zagrożenia państwa i wojny, a także z zasadami prawa międzynarodowego i strukturą organizacyjną organów państwa. Studenci opanowują m. in. zagadnienia logistyczne na szerokim tle wiedzy strategiczno-operacyjnej, a także założenia rozwijania systemu logistycznego wojsk w procesie mobilizacyjnego i operacyjnego rozwijania sił zbrojnych.

Studia, które kończą się egzaminem połączonym z obroną pracy studyjnej, przygotowują oficerów do służby na kierowniczych stanowiskach w logistyce ZT, OW, Sztabu Generalnego i instytucji MON.

...i oficerów logistyki wojsk lotniczych i obrony powietrznej

3 stycznia w Katedrze Logistyki Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Wydziału WLiOP rozpoczęły się półroczne Podyplomowe Studia Operacyjno-Logistyczne.

Na studia te przyjmowani są szefowie oraz zastępcy szefów oddziałów i wydziałów logistyki DWLiOP, KOP, a także dowódcy i szefowie sztabów jednostek logistycznych. Opiekunem ośmioosobowej grupy jest ppłk Sławomir Bartosiewicz.

Wykłady prowadzą kierownicy jednostek dydaktyczno-naukowych AON oraz oficerowie Dowództwa WLiOP.

Program zajęć obejmuje wykłady, seminaria, konwersatoria, zajęcia grupowe, ćwiczenia dowódczo-sztabowe oraz ćwiczenia specjalistyczne, realizowane w jednostkach wojskowych. Prefero-

wane są aktywne formy zajęć, podczas których słuchacze mają możliwość swobodnego wyrażania własnych myśli i poglądów oraz realizowania własnych koncepcji.

W toku studiów słuchacze poznają zasady przygotowania i prowadzenia współczesnych działań bojowych, użycia rodzajów wojsk i służb oraz zabezpieczenia działań bojowych SP. Studenci korzystają z najnowszych, polskich i zagranicznych opracowań teoretycznych z zakresu sztuki wojennej.



Kierownictwo i słuchacze PSOLog. OLog. WLiOP

Podczas zajęć grupowych oraz ćwiczeń dowódczo-sztabowych samodzielnie oceniają sytuację operacyjno-taktyczną i logistyczną, po czym podejmują w ograniczonym czasie decyzje o działaniach bojowych oraz organizacji zabezpieczenia logistycznego. Doskonają również umiejętności przygotowywania zabezpieczenia logistycznego oraz kierowania działalnością logistyczną na szczeblu operacyjno-taktycznym SP. Słuchacze opracowują też podstawowe dokumenty bojowe i pomocnicze według procedur NATO, narodowych i sojuszniczych. Doskonają umiejętności metodyczne opracowywania dokumentacji ćwiczeń i treningów sztabowych. Program studiów przewiduje ponadto zapoznanie słuchaczy z podstawowymi problemami prawa, bezpieczeństwa, filozofii, socjologii, psychologii dowodzenia, a także wybranymi zagadnieniami ekonomiki obrony oraz pedagogiki wojskowej.

Głównym celem tak zaprogramowanego kształcenia jest przygotowanie słuchaczy do pracy na stanowiskach kierowniczych w pionie logistyki WLiOP, sztabach związków operacyjnych i taktycznych oraz w jednostkach logistycznych.

Studia kończą się egzaminem połączonym z obroną przygotowanych przez słuchaczy prac studyjnych.

E. K.

KURSY TAKTYCZNO-OPERACYJNE

Oficerów wojsk obrony przeciwchemicznej

3 stycznia 2001 r. w Katedrze Wojsk Obrony Przeciwwchemicznej (WWL) rozpoczął się kurs taktyczno-operacyjny oficerów wojsk obrony przeciwchemicznej.

W kursie uczestniczą oficerowie zajmujący stanowiska szefów obrony przeciwchemicznej związków taktycznych oraz pełniący funkcje w szefostwach wojsk obrony przeciwchemicznej szczebla operacyjnego i centralnego wojsk lądowych, a także w dowództwach rodzajów wojsk i szefostwach służb. Trzymiesięczny kurs jest organizowany w miarę potrzeb (ostatni odbył się w 1996 r.). Kierownikiem tegorocznego kursu jest płk dr Jan Kutyla.

Celem zajęć jest poszerzenie i pogłębienie wiedzy operacyjno-taktycznej i specjalistycznej oficerów oraz doskonalenie umiejętności rozwiązywania problemów z zakresu obrony przeciwchemicznej.

W programie uwzględniono zmiany zachodzące w sztuce operacyjnej i taktyce, w metodach wykorzystania rodzajów sił zbrojnych i wojsk w obronie cywilnej i regionalnej, w organizacji i mobilizacji wojsk, geografii wojennej, prawie wojennym oraz organizacji i zarządzaniu w sytu-



Kierownictwo i uczestnicy KTO OWOPChem.

acjach kryzysowych. Przede wszystkim jednak słuchacze otrzymują wiedzę o kierunkach przemian zachodzących w środkach masowego rażenia (broni jądrowej, chemicznej, biologicznej i środowiskowej) oraz w diagnostyce zagrożeń powodowanych przez radiacyjne i toksyczne środki przemysłowe.

Uczestnicy zajęć doskonają ponadto umiejętności kierowania obroną przeciwchemiczną i zarządzania elementami systemu wykrywania skażeń. Zapoznają się też z funkcjonowaniem ele-

mentów systemu obrony przed bronią masowego rażenia zarówno na szczeblu wojsk lądowych, jak i w skali państwa.

Zajęcia na kursie (wykłady, seminaria, konwersatoria, ćwiczenia grupowe oraz zajęcia praktyczne) prowadzi przede wszystkim wykładowcy Wydziału Wojsk Lądowych, wspomagani przez dydaktyków z innych jednostek organizacyjnych AON oraz oficerów instytucji centralnych MON.

W toku kursu uczestnicy przygotowują prace na wybrane tematy z zakresu problematyki obrony przeciwchemicznej, będące jednocześnie rozwiązaniami problemów operacyjnych, związanych z całokształtem zabezpieczenia działań bojowych. Kurs wieńczy egzamin końcowy połączony z obroną indywidualnych prac.

...i integracji z NATO

3 stycznia 2001 r. w Katedrze Dowodzenia i Łączności (Zakład Systemów Dowodzenia) rozpoczął się kurs taktyczno-operacyjny integracji z NATO.

W trwającym 3 miesiące kursie uczestniczy 25 oficerów wszystkich rodzajów sił zbrojnych. Mogą w nim uczestniczyć oficerowie, którzy znają język angielski na wymaganym poziomie.

Uczestnicy kursu poznają strukturę NATO, cele działania, doktrynę, procedury i stosowaną w Sojuszu terminologię.

Celem kształcenia jest pogłębienie wiedzy o funkcjonowaniu Sojuszu Północnoatlantyckiego i stosowanych w nim procedurach dowodzenia.

Kurs przygotowuje oficerów do pełnienia funkcji w dowództwach i sztabach NATO, współpracy z Sojuszem, służby w instytucjach centralnych, dowództwach rodzajów sił zbrojnych, okręgów wojskowych i rodzajów wojsk.

Pogłębienie i ugruntowanie umiejętności oraz wiedzy słuchaczy odbywa się głównie w toku zajęć programowych, a także przez samodzielne studiowanie. Ważną rolę odgrywają spotkania (konsultacje) z oficerami natowskimi oraz przedstawicielami agend międzynarodowych i państwowych.

Program kształcenia obejmuje wykłady, seminaria, konwersatoria i róż-

nego rodzaju ćwiczenia. Godziny popołudniowe przeznaczone są głównie na samokształcenie.

Kurs prowadzony jest w języku angielskim i polskim. Obejmuje takie zagadnienia, jak: strategia obronna i wojskowa, dowodzenie, działania operacyjne, logistyka i metodyka szkolenia.

Wysoki poziom merytoryczny zajęć zapewniają doświadczeni wykładowcy AON i uczelni państw NATO (NATO School SHAPE, Akademii Dowodzenia Bundeswehry w Hamburgu), a także oficerowie Join Service Command & Staff College dowództwa NATO AFNORTH (Holandia) oraz przedstawiciele instytucji międzynarodowych i państwowych, m.in. attaché wojskowi.

Wykłady z zakresu terminologii wojskowej NATO na tegorocznym kursie prowadzili: Wg Cdr I. Ferries, Lt Col A. Bransen i mjr A. Belzyt (AFNORTH), kmdr K. Starobrat i mjr M. Lewicki (SHAPE) oraz lektorki: mgr J. Olpińska i mgr J. Sulek.

Kurs kończy się egzaminem, którego wyniki są podstawą decyzji personalnych.

Kursy integracji z NATO odbywają się w AON od 1998 roku. Kierownikiem obecnej jego edycji jest mjr dr Janusz Kręcikij.

Podobne kursy organizowane są także w ośrodkach szkolenia Dowództwa Połączonych Sił Zbrojnych w Europie (SHAPE), m.in. w Oberammergau (Niemcy) – NATO School (SHAPE) oraz Latina (Włochy) – NATO CIS School (NCISS).

E. K.



Komenda Wydziału WLąd., kierownictwo i słuchacze KTOI z NATO

ĆWICZENIE DOWÓDCZO-SZTABOWE „SUDETY-2001”

Kadra naukowo-dydaktyczna i słuchacze II roku studiów dyplomowych Wydziału Wojsk Lądowych w dniach 18 – 27 stycznia uczestniczyli w ćwiczeniu dowódczo-sztabowym pk. „Sudety – 2001”.

Przedmiotem dwuetapowego ćwiczenia (pierwszy, dwudniowy etap odbył się w AON, drugi – ośmiodniowy – w Jeleniej Górze i okolicach tego miasta) były działania bojowe związku taktycznego i oddziału w górach.

Ćwiczenie było najważniejszym zamierzeniem dydaktycznym trzeciego semestru studiów i stanowiło podsumowanie całego dotychczasowego okresu kształcenia na szczeblu taktycznym. Studenci mieli możliwość wykorzystania zdobytej wiedzy i umiejętności w praktycznym rozwiązywaniu problemów taktycznych. Uczestnicy ćwiczenia, występując w roli osób funkcyjnych dowództwa Brygady Piechoty Górskiej, mieli okazję konfrontowania podjętych decyzji z rzeczywistymi warunkami terenu górskiego.

Organizatorem ćwiczenia była Katedra Taktyki Ogólnej, a nadzór nad całością sprawowała komenda Wydziału Wojsk Lądowych. Ćwiczeniem kierował płk prof. dr hab. M. Huzarski, a założenia opracował zespół autorski mjr. dr. Jana Posobca.

O metodologiczne aspekty ćwiczenia dbał kierownik zakładu płk dr Jan Brzozowski, a nad logistycznym zabezpieczeniem czuwał płk dypl. Henryk Giziński. Kierownikami zespołów byli: mjr dr Ryszard Chrobak, mjr dr Leszek Ziółkowski, kpt. dr Grzegorz Sobolewski i kpt. dypl. Przemysław Paździorek. Pokryte śniegiem stoki górskie

umożliwiały także trening narciarski. Program pobytu przewidywał zapoznanie z historią regionu oraz jego walorami turystyczno-krajoznawczymi. W wyjeździe uczestniczyło 100 osób, w tym 67 studentów i 23-osobowa kadra.

E. K.



Fot. G. Roslan

*Chwila przerwy w zajęciach.
Od lewej: płk M. Huzarski,
płk J. Brzozowski, płk W. Lidwa*



Fot. G. Roslan

Ćwiczących wizytował komendant AON gen. Balcerowicz (trzeci od lewej)

LOGISTYKA W LOTNICZYCH OPERACJACH POKOJOWYCH

Symposium naukowe w Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej

17 stycznia w Katedrze Logistyki Wydziału WLiOP odbyło się symposium naukowe na temat: „Logistyka lotnictwa SP RP w operacjach pokojowych poza obszarem kraju – potrzeby i możliwości”.

Obok kadry naukowej i dydaktycznej wydziału udział w symposium wzięli m. in.: płk mgr inż. Jarosław Romiszewski, zastępca szefa Zarządu G-4 DWLiOP wraz z grupą oficerów reprezentujących sztab oraz logistykę tegoż dowództwa; płk dr Zbigniew Maślak, kierownik Zakładu Logistyki Sił Powietrznych Instytutu Logistyki WAT. Obecni byli także przedstawiciele Katedry Prawa i Bezpieczeństwa Międzynarodowego, Katedry Strategii oraz Zakładu Misji Pokojowych AON. Gości powitał płk prof. dr hab. Romuald Mańkowski, kierownik Katedry Logistyki WLiOP.

Podczas konferencji przedstawiono następujące referaty:

Polityczno-prawne aspekty interwencji międzynarodowej (płk dr Kazimierz Malak z WSO); *Siły zbrojne jako narzędzie polityki państwa wobec istniejących oraz prognozowanych wyzwań, zagrożeń i szans* (kpt. dr Andrzej Dawidczyk z WSO); *Uwarunkowania zabezpieczenia logistycznego lotnictwa SP RP w operacjach pokojowych poza obszarem kraju* (mjr dypl. Mariusz Fornal z Wydziału WLiOP); *Problemy zabezpieczenia logistycznego lotniczych sił reagowania w operacjach poza obszarem kraju* (płk mgr inż. Jarosław Romiszewski z WLiOP).

Symposium potwierdziło potrzebę kontynuowania badań służących opracowaniu koncepcji zabezpieczenia logistycznego lotnictwa sił powietrznych NATO i sił powietrznych RP w działaniach wojennych poza obszarem kraju.

Wszystkie wystąpienia – zarówno w postaci referatów, jak i głosów w dyskusji – pozwoliły określić nowe problemy badawcze dotyczące procedur pozyskiwania zasobów logistycznych państwa gospodarza i zasobów miejscowych dla pododdziałów lotnictwa SP RP wykonujących zadania poza obszarem kraju.

Symposium stanowiło też okazję do skonfrontowania założeń teoretycznych z praktyką i doświadczeniami, które przedstawili reprezentanci DWLiOP.

Prezentacja dotychczasowego dorobku teoretyków i praktyków umożliwiła wytyczenie kierunków kolejnych badań i zarysowanie płaszczyzn dalszej współpracy AON z DWLiOP i WAT. Zaplanowano m.in. wydanie wspólnej publikacji na temat procedur wsparcia lotnictwa SP przez państwo gospodarza i kontraktowania zasobów miejscowych,

a także przygotowanie przez AON krótkoterminowych kursów dla kadry logistyki Dowództwa WLiOP.

mjr Mariusz Fornal



Uczestnicy symposium podczas obrad

DELEGACJE ZAGRANICZNE W AON

W dniach 21 – 23 stycznia 2001 r. w Akademii gościły dwie delegacje wojskowe: z Holandii i Czech.

Celem wizyty komendanta Królewskiej Akademii Obrony Holandii gen. bryg. Onno van der Winda było zaznajomienie się z organizacją i funkcjonowaniem AON. Szacowny gość spotkał się z rektorem AON gen. dyw. prof. Bolesławem Balcerowiczem. Zgodnie z programem pobytu wizytował Wydział Wojsk Lądowych, Wydział Strategiczno-Obronny, Wydział Wojsk Lotniczych, a także Wojskowy Instytut Historyczny i Bibliotekę Główną. Na specjalne życzenie zwiedził też Akademicki Ośrodek Sportowy.



Zdjęcie pamiątkowe przed wejściem do bloku komendy Akademii. Od lewej: płk P. Sienkiewicz, gen. brzyg. Onno van der Wind, gen. dyw. B. Balcerowicz, płk D. K. Hoekendijk (attaché Holandii w Warszawie)

W tym samym czasie w uczelni przebywała także grupa lektorek z Instytutu Przygotowania Językowego Akademii Wojskowej w Brnie.

W skład delegacji wchodziły panie: dr Marta Šikolova, zastępczyni kierownika Instytutu – kierowniczka zespołu języka angielskiego; dr Hanna Čermakova, szefowa zespołu przygotowującego testy egzaminacyjne, a także dr Jitka Brešova, szefowa zespołu języków: niemieckiego, francuskiego i języków słowiańskich. Lektorki uczestniczyły w zajęciach pokazowych z języka polskiego i angielskiego, prowadzonych w Studium Języków Obcych AON. Celem wizyty było nawiązanie kontaktów i wymiana doświadczeń w kwestii metod nauczania, a także zapoznanie z programem kształcenia i egzaminowania wg kryteriów STANAG 6001.

E. K.



Goście: dr dr M. Šikolova, J. Brešova, H. Čermakova (siedzą przy stole wraz z mgr G. Jadcak – pierwsza z lewej) w otoczeniu gospodarzy – pracowników SJO AON

REKONESANS DO ĆWICZEŃ KORPUSU SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA

**Przedstawiciel AON
konsultantem historycznym**

W dniach 7 – 11 stycznia br. na obszarze północno-zachodniej Polski przedstawiciele dowództwa korpusu sił szybkiego reagowania na czele z szefem saperów korpusu amerykańskim generałem Mungo Melvinem przeprowadzili rekonesans do ćwiczeń pk. „Arcade Rover”.

Ze strony polskiej w przygotowaniu ćwiczenia uczestniczą: płk dr hab. Henryk Stańczyk (WIH AON), który wziął udział w rekonesansie jako konsultant historyczny oraz mjr Andrzej Jarosz – reprezentujący Dowództwo Wojsk Lądowych.

Szlak rekonesansu wiódł śladami walk niemiecko-radzieckich w 1945 r.: od Poznania, poprzez Międzyrzecki Rejon Umocniony, Kostrzyń nad Odrą, Stargard Szczeciński, Choszczno, aż po wzgórze Seelow. W Poznaniu prace prowadzono w miejscu, w którym w czasie wojny był rozmieszczony sztab 8 armii gw., a także w okolicach Cytadeli, gdzie toczyły się najcięższe walki o miasto. Tematem ćwiczenia w Poznaniu będzie planowanie i kierowanie walką w dużej aglomeracji.

Kolejny etap ćwiczenia – przełamywanie obrony nieprzyjaciela, zorganizowanej w oparciu o silnie rozbudowane umocnienia stałe – będzie przebiegał w Międzyrzeckim Rejonie Umocnionym, który w ostatniej wojnie, podobnie jak słynna linia Maginota, nie odegrał istotnej roli w powstrzymaniu ofensywy Armii Czerwonej. Został on bowiem przekroczony przez 44 BPanc płk. Igora Guskowskiego (11 KPanc) w m. Wysoka. Szybkość działania 11 korpusu (w ciągu kilku dni pokonał on ponad 300 km) zaskoczyła dowództwo niemieckiej 9 armii i tym samym uniemożliwiła zorganizowanie skutecznej obrony. Grupa rekonesansowa, dzięki uprzejmości p. Andrzeja Lisieckiego – znawcy miejscowych zabytków – zapoznała się z konstrukcją i sposobami funkcjonowania najlepiej zachowanych i najciekawszych urządzeń obronnych.

Dalsze etapy rekonesansu to miejsce, gdzie na przełomie stycznia i lutego 1945 r. jednostki 8 armii gw. gen. Wasilija Czujkowa zdobyły przyczółek nad Odrą oraz rejon położony na wschód od jezior

ra Miedwie pod Stargardem Szczecińskim, gdzie wojska 1 Frontu Białoruskiego skutecznie odparły przeciwuderzenie Grupy Armii „Wisła”, przeprowadzone pk. „Sonnenwende”. Po miejscach bitwy stoczonej pod Stargardem oprowadzał uczestników rekonesansu kpt. Jacek Hamera, oficer tamtejszego garnizonu. Następnie grupa przebiegła się w rejon Choszczna. Tutaj toczyły się ciężkie walki, których celem ze strony Niemców było odblokowanie własnych sił, zamkniętych w mieście przez wojska radzieckie.

Ostatnim punktem pracy uczestników rekonesansu były wzgórza Seelow, gdzie niemiecka 9 armia zorganizowała silną obronę przeciwpancerną i przez kilka dni powstrzymywała natarcie czołgów dwóch radzieckich armii pancernych.

Rekonesans stanowił wstępny etap przygotowania ćwiczenia, które zostanie przeprowadzone w lipcu br. W ćwiczeniu weźmie udział 50 oficerów korpusu sił szybkiego reagowania. Kolejną podróż przygotowawczą gen. Melvin zapowiedział na kwiecień br.

W organizacji ćwiczeń uczestniczą oficerowie WP: reprezentujący AON płk dr hab. Henryk Stańczyk z WIH, polski przedstawiciel przy Korpusie ppłk Janusz Zagrodzki oraz reprezentanci Dowództwa Wojsk Lądowych – mjr Andrzej Jarosz i kpt. Andrzej Stanek. Oficerowie ci uczestniczyli w przeprowadzonym rekonesansie.

płk dr hab. Henryk Stańczyk

NASI OBSERWATORZY NA ĆWICZENIACH W HAMBURGU

Wizyta delegacji Wydziału Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w Akademii Dowodzenia Bundeswehry w Hamburgu

W dniach 17 – 25 stycznia br. z wizytą w Akademii Dowodzenia Bundeswehry w Hamburgu przebywała delegacja oficerów z WLiOP w składzie: płk dr nawig. Marian Kozub (szef zespołu), ppłk dr inż. Jerzy Kozioł, mjr dr inż. Maciej Marszałek oraz mjr dypl. mgr inż. Marek Chojnacki.

Celem tej typowo roboczej wizyty była obserwacja ćwiczeń: AIREX i WESTEX oraz wymiana doświadczeń w zakresie szkolenia operacyjno-taktycznego. Treścią pierwszego ćwiczenia było planowanie działań sił powietrznych na szczeblu

operacyjnym (Component Command Air – CCA), natomiast drugiego – na szczeblu taktycznym (Combined Air Operations Centre – CAOC). Zarówno AIREX, jak WESTEX są ćwiczeniami dwustronnymi, dzięki czemu można było porównać style pracy oraz wypracowane decyzje dwóch przeciwstawnych sztabów.

Nasi oficerowie, podobnie jak przedstawiciele węgierskiej Akademii Obrony, wystąpili w roli obserwatorów, biorąc udział we wszystkich oficjalnych konferencjach planistycznych i decyzyjnych. Ponadto mieli okazję spotkać się z dowódcą AIRNOTRH gen. Martinem oraz dowódcą CAOC gen. Boeckerem. Po każdej konferencji decyzyjnej obaj generałowie dzielili się ze studentami swoimi spostrzeżeniami na temat przygotowanych rozwiązań merytorycznych. Podkreślili przy tym, że w praktyce czas wypracowania decyzji jest znacznie krótszy, a sam proces nie jest tak sformalizowany jak w warunkach akademickich.

Oprócz oficerów niemieckich ćwiczące zespoły tworzyli także studenci z Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych oraz Węgier. Niestety, nie było wśród nich przedstawiciela Polski.

W dyskusjach z pracownikami dydaktycznymi Akademii nasi oficerowie wzbogacili swą wiedzę m. in. w kwestiach użycia sił powietrznych w operacjach połączonych (Joint Combined Operation), w operacjach o charakterze innym niż wojna (Military Operations Other Than War – MOOTW) oraz zabezpieczenia logistycznego. Należy podkreślić duże zaangażowanie niemieckich oficerów, którzy chętnie dzielili się własnymi doświadczeniami. W rozmowach określono też kierunki i obszary dalszej współpracy.

mjr dr inż. Maciej Marszałek

WSPÓŁPRACA AON Z BAŁTYCKĄ AKADEMIĄ OBRONY W TARTU

19 stycznia 2001 r. przedstawiciel naszej uczelni ppłk dr Henryk Binkowski uczestniczył w pierwszym tegorocznym posiedzeniu Rady Naukowej Bałtyckiej Akademii Obrony w Tartu (Estonia).

Przedmiotem obrad były kwestie rozwoju uczelni, w tym także możliwości zwiększenia (z 32 do 63) liczby słuchaczy na studiach podstawowych. Podczas posiedzenia zaprezentowano też tzw. białą księgę uczelni.

Przypomnijmy, że latem ub. r. nasza Akademia gościła kadrę i słuchaczy uczelni w Tartu, w trakcie ich podróży studyjnej do Polski.

Współpraca naszych sił zbrojnych z nadbałtycką uczelnią wojskową rozwija się, czego wyrazem ma być skierowanie jeszcze w tym roku na studia do Tartu jednego z polskich oficerów i będzie to najprawdopodobniej oficer z naszej Akademii.

GOŚCIE AON

14 lutego 2001 r. na zaproszenie komendy odwiedził Akademię gen. broni Zbigniew Zalewski.



Kwiaty w podzięk za dotychczasową współpracę wręcza płk prof. dr hab. Michał Huzarski

Pobyt gen. Zalewskiego w naszej uczelni był częścią cyklu wizyt pożegnalnych, jakie odbywał on w związku z zakończeniem (29 września ub. r.) kadencji na stanowisku dowódcy wojsk lądowych.

Na spotkaniu z kadrą i słuchaczami Wydziału Wojsk Lądowych, w obecności komendanta Akademii gen. Balcerowicza, gen. Zalewski podzielił się refleksjami ze swojej wieloletniej służby wojskowej, której ukoronowanie stanowiła niedawno zakończona 4-letnia misja dowódcy lądowego rodzaju sił zbrojnych. Gen. Zalewski poruszył m.in. trudne kwestie związane z trwającą restrukturyzacją wojsk lądowych i rozpoczynającą się radykalną przebudową szkolnictwa wojskowego. Mówił też ciepło o swoich – datujących się od 1970 roku (rozpoczynał wówczas studia w ASG) związkach z naszą uczelnią. Szczególnie wysoko ocenił ostatni okres tej współpracy, która, z jednej strony, zaowocowała powstaniem wielu opracowań teoretycznych, uogólniających doświadczenia wojsk lądowych, z drugiej zaś stworzyła naukową podbudowę licznych rozwiązań praktycz-

nych, zastosowanych w tych wojskach. Gen. Zalewski podziękował za tę współpracę komendzie Akademii, a szczególnie kierownictwu i kadrze dydaktyczno-naukowej Wydziału Wojsk Lądowych.

E. K.

Gen. broni Zbigniew Zalewski (ur. 1942).

Absolwent Oficerskiej Szkoły Samochodowej w Pile (1962), ASG WP (1973) i Akademii Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR (1984). Zająmował wiele stanowisk dowódczych i sztabowych. Był m.in. dowódcą pułku, dowódcą dywizji, zastępcą szefa zarządu operacyjnego w Sztabie Generalnym, zastępcą dowódcy WOW, szefem sztabu i dowódcą POW, zastępcą szefa SG – szefem inspektoratu logistyki. W latach 1996 – 2000 dowodził wojskami lądowymi.

Awanse: gen. bryg. (1986), gen. dyw. (1990), gen. broni (1996).

POŻEGNANIE Z BRONIĄ PŁK. CZESŁAWA FLANKA

W dniu 11. 02. 2001r. w Sali Tradycji Akademii Obrony Narodowej odbyło się pożegnanie odchodzącego do rezerwy, po ponad 40 latach służby, płk. prof. dr. hab. inż. Czesława Flanka.

W uroczystym spotkaniu udział wzięli m.in.: komendant AON gen. dyw. prof. dr hab. Bolesław Balcerowicz i jego zastępcy, komendanci wydziałów Wojsk Lądowych i Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej oraz grono kolegów i przyjaciół.



Podziękowanie za wieloletnią służbę

Komendant, zwracając się do płk. Flanka, przypomniał najważniejsze fakty z jego służby wojskowej, złożył mu serdeczne gratulacje i życzenia, podziękował za służbę, a następnie wręczył upominek i list okolicznościowy. Spotkanie zakończono tradycyjną lampką szampana.

Płk Flank ma znaczący dorobek naukowy oraz projektowo-wdrożeniowy w zakresie taktyki i sztuki operacyjnej wojsk obrony przeciwlotniczej, a także informatyki, analizy systemowej, badań operacyjnych oraz teorii dowodzenia wojskami.

Jest autorem ponad 150. publikacji oraz projektantem kilkunastu systemów informatycznych. Wielokrotnie wyróżniany i nagradzany, a także uhonorowany wieloma odznaczeniami resortowymi i państwowymi, w tym Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Biogram płk. Flanka publikujemy na s. 10

Red.

KONCERT KOŁĘD W KOŚCIELE GARNIZONOWYM

6 stycznia 2001 r. w kościele parafii wojskowej p.w. św. Rafała Kalinowskiego odbył się koncert kołęd w wykonaniu solistów, chóru i orkiestry Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.



Fot. W. Jarząbek

W koncercie, który prowadził ks. prałat ppłk Sławomir Żarski, dziekan wojsk lądowych, uczestniczyli licznie zgromadzeni oficerowie i pracownicy AON z rodzinami oraz mieszkańcy Rembertowa. Obecny był także komendant Akademii gen. dyw. Bolesław Balcerowicz z małżonką oraz dowódca wojsk lądowych gen. dyw. Edward Pietrzyk.

Soliści: Jeanette Bożałek, Ewelina Hańska, Małgorzata Duk, Mariusz Borzyszkowski, Piotr

Kaczmarek, Andrzej Chrostowski wykonali wraz z chórem i orkiestrą Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego pod batutą Kazimierza Ołtarzewskiego, wiązaną najpiękniejszych polskich kołęd.

Występ artystów wojskowych spotkał się z gorącym przyjęciem zebranych, którzy dali się unieść niepowtarzalnemu nastrojowi polskich kołęd śpiewanych w świątecznie udekorowanym wnętrzu kościoła.

E. K.

NOWOROCZNE SPOTKANIE RODZIN WOJSKOWYCH

12 stycznia 2001 r. w Klubie Akademii Obrony Narodowej odbyło się noworoczne spotkanie członków i sympatyków Koła nr 5 Stowarzyszenia „Rodzina Wojskowa”.

Przewodnicząca stowarzyszenia i jednocześnie organizatorka spotkania pani Nina Dziedzic przywitała gości: zastępcę komendanta szefa logistyki płk. Jana Szymczyka, dziekana wojsk lądowych ks. prałata ppłk. Sławomira Żarskiego, a także wiceprezesa Wojewódzkiego Związku b. Żołnierzy i Oficerów Rezerwy kmdr. Zbigniewa Ciećkowskiego z żoną Ireną, prezesa Koła nr 55 Związku b. Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy WP płk. rez. Janusza Wiśniewskiego, wiceprezesa Koła nr 18 Związku Kombatantów RP i b. Więźniów Politycznych przy AON płk. Tadeusza Siemaszkę oraz prezesa Koła nr 3 „Dęby” Światowego Związku Żołnierzy AK Okręgu Warszawa panią Elżbietę Suchecką. Na spotkanie przybyli również radni: Ewa Rogoń i Czesław Ochenduska; obecni byli pracownicy AON.



Od lewej: ks. prałat S. Żarski, pani N. Dziedzic, płk J. Szymczyk

Podczas uroczystości zagrał kwartet klarnetowy Reprezentacyjnej Orkiestry Koncertowej Wojska Polskiego im. Stanisława Moniuszki w składzie: Jacek Olejniczak, Antoni Siporski, Tomasz Lubut i Leszek Pietroń. Wiazankę kolęd zaprezentował Ryszard Wróblewski, solista Opery Warszawskiej.

E. K.

WYSTAWA MALARSTWA W KLUBIE

Przez cały luty w Klubie AON mogliśmy oglądać wystawę malarstwa Ewy Panasiuk, pt. *Nowy Jork* (Rysunek).

Malarka jest absolwentką Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Uprawia malarstwo i grafikę komputerową. Bierze udział w licznych wystawach indywidualnych i poplenerowych w kraju i za granicą. Należy do ZPAP i Mazowieckiego

Towarzystwa Kultury. Jej prace trafiły do kolekcjonerów sztuki w Japonii, Australii, Francji i Niemczech. Autorska galeria malarki znajduje się w Falls Church w USA.

Wystawa była artystycznym plonem podróży malarki po Stanach Zjednoczonych. Rysunki wykonała akrylem na papierze – bezpośrednio ze szkiców oraz

z materiału fotograficznego. Urzekająca kolorystyka i oryginalna forma prezentowanych dzieł sprawiły, że wystawa pozostanie na długo w pamięci zwiedzających.

E. K.



ZIMA W MIEŚCIE

Ferie zimowe w Klubie AON

W okresie ferii zimowych (od 22 stycznia do 2 lutego) Klub AON zorganizował blok imprez dla dzieci pt. „Zima w mieście”.

Dzieci brały udział w konkursach: plastycznym, czytelnictwem, uczestniczyły w rozgrywkach minibilarda, grały w gry planszowe i komputerowe, a także oglądały filmy rysunkowe. Starsze bawiły się na dyskotecce. Zwycięzcy konkursów otrzymali nagrody: maskotki, słodczyce i przybory do pisania.



Młodzi artyści amatorzy w akcji

SPORT I REKREACJA

Sport wyczynowy w Akademickim Ośrodku Sportowym

Przy Akademii Obrony Narodowej od 1995 roku działają dwie sekcje sportu wyczynowego: judo i piłki nożnej.

Sekcje korzystają z obiektów i sprzętu sportowego AOS. Merytoryczny nadzór nad nimi sprawuje kierownik Zakładu Szkolenia Ogniwego i Wychowania Fizycznego ppłk Wojciech Kamiński. Kierownikiem sekcji jest st. chor. sztab. Zenon Wróbel (tel./fax. 681-30-03).

Sekcje zrzeszają przede wszystkim młodzież Gminy Rembertów.

Sekcja judo

Sekcja judo liczy obecnie 126 zawodników (80% to młodzież z Gminy Warszawa-Rembertów), w kategoriach: dzieci – 53 zawodników (rocznik 1989 i młodszy), młodzicy i młodziczki – 32 zawodników (roczniki 1987 – 88), juniorzy i juniorki młodsze – 23 zawodników (roczniki 1985 – 86), juniorzy i juniorki 18 – zawodników (roczniki 1982 – 84).

Nasi zawodnicy od kilku lat osiągają znaczące sukcesy w skali makroregionu i kraju, a od dwóch lat również w Europie.

W Mistrzostwach Europy Juniorów Młodszych po raz drugi startował nasz zawodnik Przemek Szymajda, który powtórzył wynik z ubiegłego roku zajmując V miejsce.

Zawodnicy sekcji w mistrzostwach Polski zdobyli 7 medali (2 złote, 3 srebrne, 2 brązowe).

Tytuł mistrza Polski zdobyli: Rafał Majewski (po raz trzeci) i Artur Bargiel. Wicemistrzami kraju zostali: Anna Matejuk, Mateusz Śliwowski i Przemek Szymajda. Trzecie miejsce zajęli: Katarzyna Pasternak i Przemek Glen. Pięciu naszych zawodników jest w kadrze narodowej.

W punktacji klubowej judo sportu młodzieżowego w Polsce na 103 kluby nasza sekcja została sklasyfikowana na 15 miejscu, a w województwie mazowieckim – na 3.

Treningi sekcji judo odbywają się codziennie w godzinach od 16.00 do 19.00 w hali sportowej AOS, al. Chruściela 103. Zajęcia z judokami prowadzi trener pan Cezary Majewski.



Od lewej: kierownik sekcji st. chor. sztab. Zenon Wróbel, zawodnicy: Artur Bargiel, Rafał Majewski, Anna Matejuk, Mateusz Śliwowski, Katarzyna Pasternak, Przemysław Glen oraz trener Cezary Majewski

W tym roku w obiekcie AOS odbyły się następujące imprezy sportowe:

24.02.2001 r. – eliminacje do ogólnopolskiego turnieju klasyfikacyjnego młodzieżowców

25.02.2001 r. – I eliminacja do mistrzostw Polski młodziczek i młodzików

6.10.2001 r. – eliminacje do ogólnopolskiego turnieju klasyfikacyjnego junierek i juniorów.

7.10.2001 r. – finał mistrzostw makroregionu młodziczek i młodzików

1.12.2001 r. – 8 Międzynarodowy Turniej Judo

z okazji Święta Niepodległości – Rembertów 2001 (organizowany przez AON).

Sekcja piłki nożnej

Sekcja piłki nożnej liczy obecnie 121 zawodników (98 % z nich to mieszkańcy Rembertowa), grających w ligach warszawsko-mazowieckiego Związku Piłki Nożnej, w kategoriach wiekowych: seniorzy klasa „B” (18 zawodników), juniorzy rocznik 1984 (22 zawodników), trampkarze rocznik 1987 (21 zawodników), orliki rocznik 1989 (28 zawodników), żaki rocznik 1990 (32 zawodników).

Sekcja piłki nożnej w sezonie halowym 1999/2000 zorganizowała 16 turniejów, w których brało udział ponad 3000 zawodników z całej Polski w różnych kategoriach wiekowych.

Sukcesem w 2000 roku był awans drużyny seniorów do klasy „B”, awans drużyny trampkarzy (rocznik 1987) do ligi mazowieckiego ZPN, a także zdobycie wicemistrzostwa Warszawy przez drużynę orlików.

Od 24 marca nasze drużyny rozpoczynają rundę wiosenną w ramach ligi mazowieckiego Związku Piłki Nożnej. W roku 2001 odbędą się 72 mecze na naszym obiekcie przy ul. Strażackiej 121.

Treningi sekcji piłki nożnej odbywają się codziennie w godzinach od 16.00 do 20.00 na stadionie przy ul. Strażackiej 121.

Rekreacja

Zakład Wychowania Fizycznego i Szkolenia Ogniowego organizuje w tym roku szereg imprez i zawodów sportowych dla kadry, pracowników cywilnych i studentów AON.

Dla studentów organizowane będą: zawody strzeleckie, pływackie, trójbój (bieg zespołowy, strzelanie i pływanie na 50 m), bieg na orientację oraz międzywydziałowy halowy turniej piłki nożnej.

Dla kadry przewidziano: zawody strzeleckie, turniej tenisa ziemnego, turniej piłki siatkowej, zawody pływackie, obóz kondycyjno-szkoleniowy, a także udział reprezentacji Akademii w Mistrzostwach Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w piłce siatkowej i Mistrzostwach Wojska Polskiego w żeglarskim. Ponadto kadra weźmie udział w zawodach organizowanych w ramach Ligi Garnizonowej.

Dla żołnierzy służby zasadniczej zorganizowany zostanie w maju turniej piłki nożnej.

O poszczególnych imprezach sportowych i osiągniętych wynikach będziemy Państwa informować w kolejnych numerach.

Red.

Z TEKI MĘŻA ZAUFANIA OFICERÓW AON

Mąż zaufania oficerów AON płk Paweł Cieślak uczestniczył w styczniu br. w trzech spotkaniach zorganizowanych przez organa przedstawicielskie kadry zawodowej WP.

16 stycznia, na spotkaniu z dowódcą wojsk lądowych gen. dyw. Edwardem Pietrzykiem poruszono kwestie restrukturyzacji tego rodzaju sił zbrojnych. Większość zebranych wyraziła pogląd, że ciężar restrukturyzacji wojsk lądowych spocznie na barkach oficerów. Poparto też projekt zmian w szkolnictwie wojskowym, w tym przede wszystkim przekształcenia szkół chorążych w roczne szkoły podoficerskie, co ma nastąpić w 2002 r.

Zgodzono się też co do następujących kwestii:

- konieczności wprowadzenia nowej organizacji batalionu (40 wozów bojowych, etat dowódcy – ppłk);

- podniesienia (z 2000 do 2800 zł) kwoty przeznaczonej na przeszkolenie jednej osoby w ramach rekonwersji;

- przeniesienia uprawnień do kierowania rekonwersją na dowódców OW, szefów WSzW oraz dowódców likwidowanych garnizonów.

Gen. Pietrzyk poparł motywacyjny wariant podwyżek płac i koncepcję nowej regulacji dodatków dla dowódców. Szereg uwag i propozycji zgłoszono w dyskusji nad projektem ustawy o szczególnych warunkach zwalniania żołnierzy zawodowych w latach 2001 – 2003. Najważniejsze z tych uwag (przekazano je w formie pisemnej autorom projektu ustawy) dotyczyły następujących kwestii:

- łagodzenia negatywnych skutków restrukturyzacji wojska w sferze społecznej;

- podjęcia działań osłonowych, szczególnie wobec młodszej kadry zwalnianej z wojska;

- tworzenia zachęt dla starszej kadry do odchodzenia ze służby;

- wzmocnienia działań rekonwersyjnych.

17 stycznia, podczas spotkania z wiceministrem Robertem Lipką, podsekretarzem stanu ds. społecznych MON (w spotkaniu uczestniczyli też: płk Lech Kościelecki, dyrektor DSS oraz przedstawiciel departamentu budżetowego) poruszono następujące kwestie:

- powołania rzecznika praw żołnierskich przy Biurze Skarg i Interwencji lub w Departamencie Spraw Socjalnych oraz zastępcy rzecznika praw obywatelskich ds. żołnierzy;

- przygotowania materiałów dotyczących nowej koncepcji budowy mieszkań dla kadry;

- uposażeń kadry i płac pracowników wojska (stwierdzono, że obecne uposażenia i płace nie stanowią zachęty do służby i pracy w wojsku);

- rozdysponowania sumy 300 mln zł, pierwotnie przeznaczonej na motywacyjny system płac, na podwyżkę płac (tzw. podwyżka socjalna);

- stałego zwiększania się liczebności kadry zawodowej (więcej przybywa ze szkół niż ubywa ze służby);

- rekonwersji zwalnianej kadry wobec likwidacji kolejnych garnizonów (w 2001 roku zakłada się zlikwidowanie 36 garnizonów, a w następnym – 32). W tej ostatniej kwestii zebrani wyrazili krytycyzm co do skuteczności tej, zresztą jedynej, formy łagodzenia skutków społecznych restrukturyzacji, szczególnie bolesnej w garnizonach małych i położonych z dala od wielkich miast.

31 stycznia, na zgromadzeniu mężów zaufania Urzędu Ministra Obrony Narodowej omówiono:

- informacje ze spotkania Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów WP z podsekretarzem stanu ds. społecznych;

- informacje ze spotkania Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów WP z dowódcą wojsk lądowych;

- zagadnienia wynikające z projektu „Ustawy o szczególnych warunkach zwalniania żołnierzy zawodowych w latach 2001 – 2003”.

* * *

W ostatnim okresie zwracałem się do kadry Akademii Obrony Narodowej w dwóch sprawach. Pierwsza dotyczyła udzielenia pomocy ppłk. Tomaszowi Kielkowskiemu w celu sfinansowania operacji usunięcia tętniaka aorty. Operację przeprowadzono w Szwajcarii z wynikiem pomyślnym. Pacjent jest w okresie rekonwalescencji. Wybór miejsca przeprowadzenia operacji za granicą został dokonany po konsultacjach medycznych, zadecydowały tu głównie koszty i największe doświadczenie lekarzy w tego typu leczeniu. Zebraną kwotę (1145,00 zł) przekazałem 30 stycznia 2001 r. na wskazane konto bankowe.

Druga sprawa dotyczy uzyskania poparcia żołnierzy zawodowych i członków rodzin dla inicjatywy obywatelskiej zmierzającej do zmiany niektórych przepisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych... Wykazy list z danymi osobowymi i podpisami w dniu 31 stycznia 2001 roku zostały przekazane ppłk. Adamowi Spychal-

skiemu – dziekanowi mężów zaufania Urzędu Ministra Obrony Narodowej.

Pragnę serdecznie podziękować za wsparcie finansowe udzielone żołnierzowi w trudnej sytuacji życiowej oraz wszystkim tym, którzy uczestniczyli w akcji zbierania podpisów.

płk Paweł Cieślak
Mąż zaufania oficerów AON

TAK DLA BIULETYNU AON

Czasopismo akademickie w świetle sondażu

W styczniu br. poprosiliśmy naszych szanownych potencjalnych Czytelników o opinie na temat przygotowywanego nowego czasopisma wewnątrzuczelnianego.

W ankietach rozesłanych do wszystkich jednostek organizacyjnych Akademii indagowaliśmy respondentów o to, jaka ma być zawartość czasopisma, nazwa i częstotliwość ukazywania się. Nieco przewrotnie pytaliśmy też o celowość wydawania periodyku o tym charakterze, jak również o to, czy ma on mieć szatę barwną, czy też skromniejszą – czarno-białą. Wszystkim, którzy odpowiedzieli na naszą ankietę, serdecznie dziękujemy i spieszymy z zapewnieniem, że ich opinie będą pomocne w planowaniu kolejnych numerów.

A oto syntetyczne omówienie wyników naszej ankiety.

Zdecydowana większość (74,1%) respondentów widzi potrzebę istnienia pisma akademickiego.

Jeśli chodzi zaś o jego zawartość, to największym poparciem cieszy się propozycja informowania o nowych publikacjach akademickich (95,2% spośród zwolenników pisma). Co trzeciej ankietowanej osoby nie interesują materiały dotyczące prac naukowo-badawczych, a prawie co piąta (18,2%) nie widzi również potrzeby przedstawiania na łamach pisma informacji o posiedzeniach senatu i rad naukowych. Chcą za to czytać o rodzajach studiów, kursach i innych formach kształcenia prowadzonych w AON (89% za).

Dużym zainteresowaniem (93,3% odpowiedzi pozytywnych) cieszą się informacje o kontaktach uczelni ze środowiskiem zewnętrznym. Ogromna większość (93,3% osób) opowiada się za przedstawianiem zmian personalnych i organizacyjnych zachodzących w Akademii. Nieco mniej respondentów (84,7%) akceptuje informacje o wydarzeniach kulturalnych i sportowych.

Prawie powszechną akceptację (95,6% ankietowanych) zyskała propozycja prezentowania na łamach pisma historii i tradycji AON.

Z nieco mniejszym entuzjazmem (84,7% odpowiedzi pozytywnych) spotkało się pytanie o celowość zamieszczania informacji o przejawach obecności AON w mediach, za to przeszło 92% ankietowanych deklaruje zainteresowanie listami do redakcji.

Większe zróżnicowanie opinii dotyczyło kwestii częstotliwości wydawania czasopisma. Blisko połowa (44,4%) ankietowanych uważa bowiem, że najlepiej, aby nowy biuletyn ukazywał się raz na miesiąc. Czytać o życiu Akademii raz w tygodniu chce tylko 13,5% respondentów. Potrzebę wydawania raz na dwa miesiące widzi 36,5%, a cykl kwartalny zadowoli zaledwie 5,6% indagowanych.

Zdecydowanie stawiamy na kolor; 92% ankietowanych widzi konieczność drukowania pisma w kolorze i w formacie A4. Niewiele mniej (91,7%) respondentów dostrzega potrzebę obecności czasopisma w Internecie.

Na pytanie dotyczące tytułu periodyku otrzymaliśmy wiele odpowiedzi; niektóre z nich utrzymane w żartobliwym tonie.

A oto niektóre z zaproponowanych przez Państwo tytułów:

Z życia AON, Przegląd AON, Biuletyn AON, Gazeta Akademicka, Echo Akademickie, Informator Akademicki, Sygnały, Głos Słuchacza, Aktualności Akademickie, Wiadomości AON, Głos Nauki, Kurier AON, Co słychać w AON, Nowiny Akademickie, Wieści Akademickie, Aktualności, Opinie, Nowości, Nasza Akademia, Dziś i Jutro Akademii.

I te żartobliwe:

Apendyks do Statutu, Objawiciel, Tygodnik Kulturalny, Ona i On o AON, Militarny Świat, Życie Wojska, AON Chłuba Armii!

Po konsultacji z władzami uczelni zdecydowaliśmy się na „Biuletyn Akademii Obrony Narodowej”. Nazwa ta, aczkolwiek nie grzeszy oryginalnością, ma jednak nader istotne zalety. Przede wszystkim jednoznacznie identyfikuje wydawcę czasopisma, oddaje też trafnie jego charakter i wartość.

kpt. Dariusz Kryszak

ALBUM O DZIEJACH ORĘŻNYCH REMBERTOWA



Walka i pamięć. Z orężnych tradycji Rembertowa, Warszawa, AON 2000, ss. 59

Album przygotowany wspólnym wysiłkiem pracowników Wojskowego Instytutu Historycznego i Wydziału Wydawniczego AON oraz środowiska kombatanckiego zgrupowanego w Kole nr 3 AK „Dęby” – Rembertów SZŻAK. Ukazano w nim orężne dzieje Rembertowa od XIX wieku do czasów obecnych. Szczególnie wiele miejsca poświęcono w albumie, bogatemu w znaczące wydarzenia, okresowi II wojny światowej. Rembertów stał się w tym czasie prężnym ośrodkiem konspiracji niepodległościowej (III Rejon AK „Dęby”) oraz miejscem martyrologii wielu zaangażowanych w konspiracyjną walkę Polaków (Kozia Górka) i Żydów miejscowego getta.

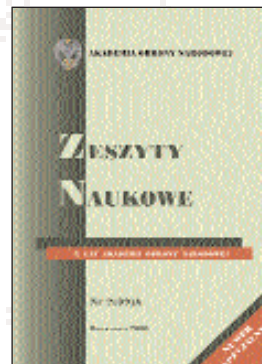
Album przypomina także – stosunkowo najmniej znany – „obozowy” wątek w wojennych i powojennych dziejach Rembertowa, zapoczątkowany w 1941r. utworzeniem przez niemieckiego okupanta obozu pracy dla jeńców radzieckich. Od 1944 r. więziono w nim Polaków, a także jeńców alianckich (Amerykanów, Anglików, Francuzów, Włochów, Greków, Jugosłowian i Rumunów). Po zajęciu Rembertowa przez Armię Czerwoną NKWD zorganizowało tu własny obóz, w którym przetrzymywano polskich działaczy niepodległościowych, m.in. komendanta Kedywu gen. bryg. Emila Fieldorfa ps. „Nil”.

Cz. Sz.

REKAPITULACJA MINIONEGO 10-LECIA

Numer specjalny Zeszytów Naukowych AON jest w całości poświęcony prezentacji dorobku uczelni w związku z dziesięcioleciem jej istnienia.

Całość materiału podzielono na dwie części. Pierwszą z nich tworzą teksty o charakterze „ogólnouczelnianym”, obrazujące takie zasadnicze sfery funkcjonowania Akademii, jak badania naukowe, dydaktyka, logistyka czy kultura i oświata. Ich autorami są zastępcy komendanta (w wypadku ostatniej dziedziny – pomocnik komendanta) zawiadujący



poszczególnymi pionami działalności AON. Teksty te są poprzedzone wystąpieniami dwóch komendantów Akademii: obecnego i poprzedniego. Obecny komendant rektor – gen. Balcerowicz dokonał rekapitulacji i oceny najważniejszych aspektów działalności Akademii z punktu widzenia spełnianej przez nią misji. Na tak zarysowanym tle przedstawił główne kierunki zmian, którym uczelnia będzie podlegać w najbliższej przyszłości. Pierwszy komendant AON gen. Jemioło przypominał najważniejsze etapy drogi, jaką Akademia przeszła w okresie minionego dziesięciolecia, by osiągnąć obecną wysoką pozycję zarówno w sferze obronności państwa, jak i w systemie nauki i edukacji narodowej.

Druga część opracowania zawiera artykuły komendantów (szefów) wydziałów i instytutów przedstawiające węzłowe kwestie działalności podlegających im jednostek organizacyjnych w minionym dziesięcioleciu.

Część tekstową uzupełniają schematy organizacyjne, liczne wykresy i diagramy. Całość zamykają: wzbogacona barwnymi fotografiami kronika najważniejszych wydarzeń minionego dziesięciolecia oraz zwięzłe (również opatrzone zdjęciami) biogramy autorów artykułów.

Cz. Sz.



Bezpieczeństwo 2000 – Cz. 3 (kier. nauk. B. Balcerowicz), AON, 2000, ss. 182

Praca jest kontynuacją tematu badawczego, realizowanego wspólnie przez pracowników naukowych reprezentujących akademię obrony z Austrii, Szwecji i Polski, a dotyczącego bezpieczeństwa międzynarodowego ze szczególnym uwzględnieniem stosunków Rosja – NATO.



Przegląd NATO

Polska edycja wydawanego przez Biuro Prasy i Informacji NATO kwartalnika „NATO Review”. Do licznych różnorodnych wersji czasopisma (np. tureckiej, czeskiej, islandzkiej) dołączyło tłumaczenie polskie. Czasopismo przedstawia różnorodną tematykę związaną z NATO.

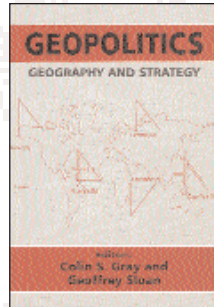
Paragraf 2000

Wydawany pod patronatem MON miesięcznik prawno-informacyjny Wojska Polskiego. Wydawca pragnie, by pełnił on rolę przewodnika w gąszczu ustaw i zmieniających się przepisów prawnych. Miesięcznik jest przeznaczony nie tylko dla kadry zawodowej, ale też dla żołnierzy służby zasadniczej, emerytów i rodzin wojskowych.



Geopolitics, geography and strategy – Frank Cass Publ., 1999, ss. 289

Książka znanego wydawnictwa angielskiego dotycząca strategii polityki zagranicznej, prowadzonej w zmieniającej się po 1945 roku sytuacji geopolitycznej poszczególnych państw.



Koordynacja wsparcia ogniowego w operacjach połączonych. Koordynacja – 3 (Studium operacyjne), Warszawa 2000

Studium operacyjne dotyczące głównych zagadnień wsparcia ogniowego w operacjach połączonych. Przedstawiono w nim główne komponenty, zasady dowodzenia oraz sposoby kierowania i koordynacji wsparcia ogniowego w tego typu działaniach.



Przegląd Historyczno-Wojskowy

Kwartalnik poświęcony jest polskiej historii wojskowej, historii wojen i dyscyplinom pokrewnym. Pismo nawiązuje tytułem do założonego przez mjr. Ottona Laskowskiego w 1929 r. czasopisma oraz wypełnia lukę powstałą po zaprzestaniu wydawania „Wojskowego Przeglądu Historycznego”.

mjr dypl. Leszek Ziolkowski, Dowodzenie artylerią na szczeblach taktycznych, Warszawa 2000

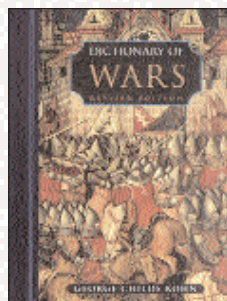
Rozprawa doktorska napisana pod kierownictwem naukowym płk. prof. dr. hab. Czesława Jareckiego.

W rozprawie została przeprowadzona analiza dotychczasowych rozwiązań systemów dowodzenia artylerią wojsk lądowych RP. Przybliżone zostały również rozwiązania tego problemu w innych armiach NATO oraz sprecyzowana koncepcja niezbędnych zmian w tym zakresie.



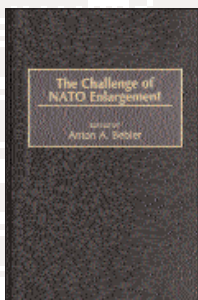
G. C. Kohn, Dictionary of Wars, – Fizroy Dearborn Publ., 1999, ss. 614

Publikacja przedstawia uporządkowane alfabetycznie wojny, najważniejsze bitwy i potyczki począwszy od najdawniejszych czasów do współczesności z uwzględnieniem walk na obszarze Polski.



płk prof. dr hab. Czesław Jarecki, kpt. dypl. Marek Sołoduha, Dowodzenie artylerią, Warszawa 2000

Nowy podręcznik do szkolenia studentów Akademii Obrony Narodowej zawierający podstawowe zasady użycia artylerii, charakterystykę jej systemu dowodzenia i rozpoznania oraz sposoby użycia w walce.



A. A. Bebler, The challenge of NATO enlargement – Praeger Publ., 1999, ss. 244

W publikacji ukazano systemy bezpieczeństwa państw Europy Środkowej nowo przyjętych do NATO (Polski, Czech, Węgry) oraz państw kandydujących do wstąpienia do Sojuszu (Rumunia i państwa bałtyckie).

Henryk Hermann, Działania specjalne w wojnach i konfliktach zbrojnych po II wojnie światowej, AON, 2000, ss. 192

Autor z historycznego punktu widzenia opisuje organizację wojsk specjalnych w różnych krajach (Francji, Niemczech, USA, Anglii) oraz ich udział w wojnach i konfliktach.



TRENINGI STRZELECKIE

Zakład Szkolenia Ogniowego i Wychowania Fizycznego zaprasza kadrę na **treningi strzeleckie**, które odbywają się:

w każdy pierwszy wtorek miesiąca na strzelnicy „za torami”;

w każdy trzeci wtorek miesiąca na strzelnicy sportowej AOS

BIBLIOTEKI

Biblioteka Klubu czynna:

poniedziałek, wtorek, czwartek w godz.
14.00 – 19.00

piątek w godz. 10.00 – 15.00

Biblioteka osiedłowa czynna:

poniedziałek, środa, piątek w godz. 13.00–
18.00

wtorek w godz. 10.00 – 15.00

sobota w godz. 8.00 – 12.00

W Klubie AON można zamawiać bilety na wszystkie przedstawienia Teatru Powszechnego. Informacje i sprzedaż: Klub, p. 11, tel. 681 30 85

Klub AON zaprasza wszystkich grających w brydża sportowego do udziału w rozgrywkach w każdy czwartek od godz. 17.00, Klub, s. 203

WYKŁADY OTWARTE PROFESORA PIOTRA SIENKIEWICZA W ROKU 2001

Kwiecień – „Homo decernens czyli o modelach decydenta”

Maj – „Teoria ryzyka”

Czerwiec – „Teorie kryzysów i katastrof”

Lipiec – „Model wojny cybernetycznej”

Sierpień – „Spór o racjonalność nauki”

Wrzesień – „Teoretyczne podstawy teleinformatyki”

Październik – „Bezpieczeństwo informacyjne: teoria i praktyka”

Listopad – „Polska droga ku społeczeństwu informacyjnemu: strategie w XXI wieku”

Grudzień – „Dylematy myślenia globalnego: scenariusze i prognozy”

W styczniu odbył się wykład nt. „Nauka XX wieku: ludzie, problemy, dylematy”; w lutym – „Rozwój nauki o zarządzaniu”, a w marcu – „Systemy: chaos i rozwój”

Wykłady odbywają się w każdy pierwszy czwartek miesiąca o godz. 13.40 w Sali Senatu AON

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

• 24 grudnia 2000 r. zmarł w wieku 77 lat płk w st. sp. dr **Stefan Pataj**, zasłużony oficer WP, długoletni pracownik naukowo-dydaktyczny ASG WP. Wniósł liczący się wkład w rozwój szkolnictwa wojskowego oraz w wychowanie licznych kadr dowódczo-sztabowych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

• 31 grudnia 2000 r. zmarł w wieku 69 lat płk w st. sp. dr **Edmund Piątkowski**, zasłużony żołnierz WLiOP oraz nauczyciel akademicki ASG WP – były pracownik Katedry Taktyki WOPK i Katedry Taktyki WOPL oraz dowódca kursów w Wydziale Wojsk Lądowych. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

• 14 stycznia 2001 r. zmarł w wieku 70 lat płk w st. sp. inż. **Tadeusz Sychowski**, zasłużony oficer WP, długoletni pracownik naukowo-dydaktyczny ASG WP, były pracownik Katedry Techniki. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

• 12 stycznia zmarł w wieku 84 lat **Tadeusz Łęcki**, zasłużony, długoletni pracownik Wydziału Wydawniczego ASG WP. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi oraz innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

ZJAZD ABSOLWENTÓW AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

W dniach 4 – 5 września br. w AON odbędzie się zjazd absolwentów Akademii Sztabu Generalnego z lat 1950 – 1952.

Przygotowaniami do imprezy kieruje Społeczny Komitet Zjazdu na czele z płk. w st. sp. prof. Jerzym Zakrzewskim.

Komendant AON, który objął patronat nad zjazdem, do współpracy ze Społecznym Komitetem powołał 11-osobowy zespół oficerów. Zespołem kieruje zastępca komendanta szef logistyki płk dr Jan Szymczyk, będący jednocześnie głównym koordynatorem prac przygotowawczych.

Poza absolwentami ASG z lat 1950 – 1952 przewiduje się udział w zjeździe przedstawicieli kolejnych promocji, włącznie z ostatnią z 2001 r. oraz reprezentantów obecnych studentów AON.

Punkt informacyjny prowadzi ppłk mgr Henryk Oscenda (tel. 681-37-08, czynny od poniedziałku do piątku w godz. 9 – 12).

Wpłaty od uczestników zjazdu (150 zł od osoby) będą przyjmowane na konto:

**Akademia Obrony Narodowej, Bank PKO SA X Oddział Warszawa
12401095-60147879-3000-401112-001-0000 „ZJAZD”**

APEL

Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Oddział Gminy Warszawa-Rembertów zwraca się z prośbą do wszystkich mieszkańców i ludzi dobrej woli o pomoc i wsparcie finansowe

Na terenie naszej Gminy prowadzimy dwa Środowiskowe Ogniska Wychowawcze (przy ul. Dwóch Mieczów 22 i ul. K. Ziemskiego 22) dla ok. 40 dzieci z rodzin dysfunkcyjnych i najuboższych.

Codziennie zapewniamy im opiekę, ciepły kąt, pomoc w nauce oraz pełnowartościowy posiłek (dla niektórych jedyny, którym mogą najeść się do syta). Dzieci mają też możliwość uczestnictwa w zajęciach sportowych, wokarno-muzycznych, plastycznych i grach towarzyskich. W miarę możliwości organizujemy zakup odzieży, wycieczki i wyjazdy w czasie ferii zimowych i letnich.

Dotacja, którą otrzymujemy od Zarządu Gminy, nie wystarcza na nasze potrzeby. W świetlicach konieczny jest remont, chcielibyśmy też lepiej je wyposażać (nie mamy komputerów ani sprzętu audio-wideo). Jeśli wszyscy pomożemy tym dzieciom, to wyrosną na porządných obywateli. Jeżeli pozostawimy je samym sobie – wychowa je ulica!

Apelujemy do Państwa serc!

Z każdej formy pomocy będziemy zadowoleni.

Z wyrazami szacunku – prezes Zarządu TPD Oddz. Gminy Warszawa-Rembertów
mgr Ewa Rogoń tel. 0 604 352 788

Nasze konto:

**Powszechny Bank Kredytowy S. A. II Oddział w Warszawie Filia w Rembertowie
04-401 Warszawa, al. gen. A. Chruściela 28 nr rachunku: 11101138-405220102510**